

Святий отець Піо

Щоденник Любові

Запис доктора Луїджі Гаспарі

ЗМІСТ

Пролог	2
ЩОДЕННИК ЛЮБОВІ	3
Болонья, 8-9 квітня 1968 р.	3
Болонья, 9 квітня 1968	6
9 квітня 1968. Ранок	8
Болонья, 9 квітня 1968, 9 година	8
Болонья, 9 квітня 1968. Вечір	10
Рим, 11 квітня 1968, Великий Четвер	11
Сан Джованні Ротондо, ...	14
13 квітня 1968 р., Страстна Субота	14
Сан-Джованні Ротондо, 15 квітня 1968 р.	17
Сан-Джованні Ротондо, 16 квітня 1968 р.	19
Зі спогадів Луїджі Гаспарі	22
Перша поїздка до Сан-Джованні Ротондо	23
Друга поїздка до Сан-Джованні Ротондо	26

У травні 1968 року отець Піо сказав до Прімо Каппончеллі: "...Усі, хто співпрацюватиме у виданні та розповсюдженні "Щоденника Любові", заслужать вічну вдячність і благословення від Бога та від мене".

17 жовтня 1968 року перша частина "Щоденника Любові" потрапила до рук Його Святості Папи Павла VI. Приблизно через десять днів Святіший Отець передав мені свою подяку через одного єпископа, мого приятеля і, між іншим, сказав: "Це велика таємниця. Яка чудова любов батька і сина! В цій книжці не можна викреслити жодного слова". Так було підтверджено пророцтво отця Піо, висловлене при мені у червні 1968 року: "Папа усе зрозуміє в цій книзі".

Пролог

Святе Письмо – Заповіт, переданий Богом людині. Голос Божий почули люди з гострим слухом, вибрані Господом, і записали волю Отця для блага Його дітей які населяють Землю.

Господній Заповіт – Єдина і Троїчна істина про заповіді правди, милосердної волі та любові трьох рівних і різних Осіб Єдиного Бога Творця і Отця людей. Третя Особа Пресвятої Трійці, – Святий Дух – це саме життя Троїчної Любові, що стає голосом і словом Божим в серці людини, сина Божої Трійці. Голос Святого Духа вибирає людське серце, щоб дарувати благодать життя в Любові всім, хто прийме дар Живого Голосу, що став "словами". Троїчний Дух хоче дарувати Свій Голос усім людям доброї волі, аби навчити смертних Вічного, Божого життя. Цей Голос може і хоче об'єднати все й усіх в одному живому Тілі, в єдиному ладі Пресвятої Трійці.

Заповіт Божий – незмінне Слово, записане у Святому Письмі.

"Щоденник Любові" написано моєю рукою з волі Отця Піо, живий голос якого промовляв від імені Божого.

Він мені казав: "Щоденник є і буде голосом Істини та любові незмінної Божої волі, вираженої у Його єдиному вічному Заповіті".

На Землі панує розбрат, бо в серцях людей не став єдиним голос любові – в пізнанні заповітної Волі Божої, Святого Письма.

З тієї причини отець Піо запевнив мене, що це Воля Божа, аби "Щоденник Любові" увійшов у кожен дім по всьому світу і допоміг людям полюбити істину в пізнанні Святого Письма.

Слова зі "Щоденника..." стануть світлом, яке допоможе краще зрозуміти істину, і серця людей зможуть почути голос Божої Любові.

Божа Любов утвердиться в серцях, щоб об'єднати людей в Його мирі і злагоді. Голос нашого Бога розжене "чорні хмари", що нависли над умами людей, які перешкоджають Світлу Господнього Сонця дати світові своє життя, у якому любов, радість, здоров'я і багатство для всіх.

Якщо би голос отця Піо не покликав мене, я би думав-гадав: "Чому я тут, з вами?" Святий Дух покликав мене через отця Піо, щоб розповісти мені, як він живе у нас, тому я повинен передати вам усе, що він говорив мені.

Дух Святий говорить в кожному, у ньому живе Отець. Отець говорить одну і ту ж Істину до всіх Своїх істинних дітей. Він говорить до мене, щоб ви дізнались, що Він вас любить. Я – такий самий, як і ви. Він – це ми. В Ньому ми – це я, так само, як і ви, і так само, що Він. Ось чому я мусив прийти до вас, ви – підійти ближче до мене, щоб краще пізнати Божу Любов у нас самих, щоб розпізнати мене – в собі, тому що у Ньому, який є ми, частинка мене, я –

частинка вас, що є Ми. Легко пізнати Бога тільки тоді, коли ми усвідомлюємо зв'язок, що об'єднує нас в одному спільному житті, хоч воно і в кожного своє. Він – одне, ми – інше.

Наше життя щасливе тільки тоді, коли люблячи віримо, що Любов, яка поєднує нас – це Він у розповсюдженій єдності з Духом, щоб ми стали Тілом Святого Духа.

Люблячи Бога, ми любимо наше життя. Якщо ми любимо один одного, ми дістаємо дар Його радості. Я бажаю усім вам, друзі мої і брати у цілому світі, щоб голос Божого Духа розірвав, розсіяв хмари над вашим життям громом Божої Любові, прийшов до кожного з вас і засяяв Сонцем Любові.

Луїджі Гаспарі

ЩОДЕННИК ЛЮБОВІ

Лише людина осуджує людину.

Любов – це прощення усіх людських провин.

Любити – це означає дарувати Любов

Тому – хто не знає Любові,

Тому – хто просить Любові,

Тому – у кого нема Любові,

Тому – хто не має дару Любові,

Тому – хто не вміє просити Любові,

Тому – хто нічого не знає про Любов,

Тому – хто не знає сили Любові,

Тому – хто вважає себе недостойним ще раз прийняти Любов, тому що – був невірний Любові.

Моєму дорогому Луїджі

до дня його народження

як доказ мого благовоління.

Я хочу дати йому достатньо мужності та сил,

щоб він ніс у світ моє серце...

Болонья, 8-9 квітня 1968 р.

Сьогодні увечері Я буду говорити з тобою, вислухай Мене! Те, що скажу тобі, надзвичайно важливе. Мова йтиме про Любов, про Мене. Я хочу, щоб ти зрозумів Мене. Я живу в серці кожної людини. Моя Любов живе у серцях людей. Я щасливий перебувати там, де Мене приймають з радістю. Моє Серце дарує вам єдність в Любові.

Без Мене ніякий союз не міцний. Жоден союз не заради Мене і не в ім'я Мого Серця не може називатися любов'ю.

Моя Любов не відає ні смутку, ні печалі. Моєю є найчистіша радість. Немає радості поза Мною.

Я Той, хто допомагає усвідомити вам нікчемність ваших бажань, безкорисність ваших насолод.

Я хочу, аби ви зрозуміли: усе, чого шукаєте, знайдете в Мені. Ви стурбовані? Чим? Навіщо?

Лиш прийдіть до Мене, і знайдете добро, якого бажаєте.

Я набагато великодушніший, ніж ви думаєте, і дарую вам набагато більше, ніж ви просите.

Чого ви хочете від Мене? Попросіть і отримаєте.

Чого ви просите? Істинного блага? Я дам вам його, не гаючись.

Ви просите блага, яке не є благом. Цього дати не можу, тому що бажаю вам добра.

Тож якого блага ви хочете? Дам усе, якщо зможете прийняти Мене цілим вашим серцем. Ви ніколи не приймаєте Мене цілим серцем. Інколи даєте Мені частинку свого серця, але іншу частинку залишаєте для власних пристрасей, для пошуків того, що не є Мною.

Безкорисно давати вам зрозуміти, що нема нічого без Мене.

Я часто ховаюсь в тім закутку, що Мені віддаєте. Дивлюсь. І що бачу?

Бачу вас стривожених, утомлених, розчарованих і невдоволених.

Ви завжди стривожені і не хочете зрозуміти чому.

Причина тривоги в тому, що Мене не знаєте. Я стежу за вами. Чекаю лиш одного знаку від вас, одного слова, щоб вийти із укриття, в яке ви Мене помістили.

Я з вами, якщо кличете, та ще більше, коли Мене любите. Допоможу вам залишатись зі Мною, вам потрібно лише захотіти Мене, і Я стану для вас усім.

Зажадавши Мене, ви повинні цілком покластись на Мене. Покластись на Мене – це значить усе отримати з Моїх рук.

Як Я утомився дивитись на вас: у вас нема сили, яку ви могли б отримати від Мене, у вас нема Любові, якої не дасть вам ніхто, крім Мене.

Майже всі ваші бажання шкідливі для вас. Але часто ви цього не усвідомлюєте. Я скажу вам, у чому ваше істинне благо.

Що таке благо? Це сердечний мир, це відчуття тепла, яке і є життя.

Як діє це тепло? Воно зігріває вас, запалює ваше серце, приносить вам радість життя і любові, дає силу віддавати цю Любов іншим.

Хіба не так? Так, ви самі це знаєте, бо уже не раз відчували це. Але чому лише кілька разів цього зазнали. А тому, що в ці хвилини розігрівав вас Я. Робив усе для того, щоб дати можливість пізнати Мене, полюбити Мене.

А потім? А потім ви не зуміли, не захотіли підтримати Мене. Я дав вам свободу вибору власних доріг. І що ж? Ось що є з вами! Тепер ви втомлені, спустошені, залишилися без Мене. Але Я все одно живу у вас, і Мені вистачає того крихітного куточка, який ви залишили для Мене.

Там Я тихенько чекаю хвилини вашого горя, вашого страждання, щоб страждати і терпіти разом з вами.

Ви самі накликаєте на себе біду. Я вам цього не бажав. Але в час страждань Я можу вийти, щоб допомогти вам. А якщо ви Мене не покличете? Все одно почую і поспішу на допомогу. Яким чином? Лише позвіть Мене – Я тут же буду з вами. А якщо не покличете Мене прямо, Я прийду до вас іншим шляхом. Яким?

Моя дорога – це людина, така ж людина, як і ви, людина, котра не є цілком Моєю, але частково вона – це Я. Я пошлю вам на допомогу ту частину, що належить Мені у цій людині. І це Я допомагатиму вам через цю людину.

А як чините ви? Часто бачите і не впізнаєте Мене, оскільки Я звертаюсь до вас через людину, таку ж людину, як і ви самі. Але ж в цій людині живу Я, ваш Господь.

Чого ви хочете від Мене? Я можу дати вам усе: все, що належить Мені, тому що все створив Я.

Для вас нема нічого неможливого, тому що зі Мною все можливе. Я сам належу вам, Я-ваша власність, отже, все, що належить Мені, належить і вам. Так чому ви турбуєтесь?

Усе, що маю Я, маєте і ви, вам досить лиш захотіти цього.

Про що я вас прошу? Прошу вірити Мені, звертатись до Мене з просьбами, довіритись і віддатись Мені.

Ви боїтесь віддати мені що-небудь? Що саме? Те, що ви віддаєте Мені, дрібниця, ніщо. Я віддаю вам усе.

Що означає “все”?

Усе – це знання про Мене, про самого себе, про все, що існує, про все, що бачите, про те, чого не знаєте. Те, що можете пізнати, залишається непізнаним для вас. Це непізнане ви можете пізнати лише через Мене.

Чому Я так люблю вас?

Тому що заради вас Я створив цілий світ і створюю усе, що може зробити вас щасливими, вдячними і наповнити ваші серця любов'ю до Мене.

Чому Я прагну вашої любові? Тому що примножуючи вашу любов, Я примножу вашу радість, ваше блаженство. Милосердя Моє безмежне, і тому Я безмежно примножу вашу любов до Мене.

Щоб підсилити вашу любов, Я роблю ось що: Я примножую ваші знання про Мене. Чим більше ви Мене любите, тим ліпше пізнаєте Мене. Я даю можливість пізнати Мене лише тим, хто вміє любити Мене.

Я відповідаю Любов'ю тому, хто дарує Мені свою любов. Віднімаю любов у тих, хто її не приносить Мені. І тому, що Я – Любов, Любов цілком і повністю належить Мені.

Ви не можете володіти тим, що є Моє, виключно Моє, якщо Я сам цього не дам. У Мене для вас є подарунок – випробування. Я випробовую лише вашу волю: доведіть, що ви насправді готові любити Мене. Усе інше Я сам зроблю для вас, бо стану для вас усім.

Моє Серце – це величезний ліхтар, завжди палаючий і не відаючий меж. Полум'я це запалено для вас. Мій вогонь дає вам життя. Без Мого тепла життя не буде. Тепло Моє витіснить холод спустошеного серця. У кожному серці повинна зберегтися жива частинка Творення. Якщо серце ваше спустошене, змертвіло, то ця частинка пропадає, всім бо керує сердечна Любов.

І що Я роблю?

Я зігріваю вас Своїм Теплом.

Я заповнюю Своїм Серцем пустоту ваших сердець. Теплом Мого Серця Я збережу вас, збережу життя. Але навіщо Я це роблю?

Заради Любові і чекання взаємної любові Я змушений замінити вас у тому, що мало бути вашою справою.

Я – запас енергії, який вмикається тоді, коли потрібно попередити катастрофу. Цю катастрофу ви накликаєте, розтративши свій запас енергії, але і його ви отримуете від Мене. Я – запасне Серце, яке служить вам усім. Чому ж ви не любите Мене? Чому ви не хочете визнати Мене? Чому ви не хочете Мене прийняти?

Через ваш нестійкий, мінливий дух, який піддається керуванню зовнішніх вражень, безладних думок, що надходять від світу.

Непостійний дух охолоджує ваші серця і відкидає Любов.

Як вам упокорити цей дух, як втримати його під контролем? Намагайтесь не вислуховувати думок, у яких нема блага, нема любові. Ви повинні боротися з непостійністю, завжди підкоряючись законові Любові.

Якщо людина, така ж людина, як і ви, просить у вас якесь мале благо, не запитуйте її, хто вона. Дайте їй це благо, яке вона просить. Це благо з'єднає її з вами, і через Мою Любов, що живе у вас, Я прив'яжу цю людину до Себе.

Це Я посилаю людей просити у вас якихось благ і любові, щоб повернути їх Мені, в Моє Серце, крізь ту частинку Мене, що є у вас.

Не відкидайте тих, кого Я вам посилаю, тому що вони стануть частинкою вас, а Я буду ваш у них через любов, яку ви зуміли їм дати.

Це Я захотів звести вас до купи і об'єднати, щоб зберегти вас у Своєму Серці. У Мені ви єдине ціле.

Втрата кожного з вас означає зменшення кожного з вас. Ви усі перебуваєте у взаємній залежності, ви зв'язані у невидимий для вас вузол. Вузол є тут, усередині Мого Серця.

Любов єдина. Ви – єдине ціле, коли причащаєтесь до безмежного блаженства, вміщеного у Моєму Серці, яке стане вашим. Об'єднайтесь, і ніщо не злякає вас! Там, де Я, нема ніякої печалі!

Одне лиш нещастя – ваша роз'єднаність. Якщо ви прагне любити Мене, то не можете ділитись. Я не можу роздробити Моє Серце. І ви, щоб увійти сюди, щоб мати право входу, ви мусите бути неодмінно єдині.

Чвари позбавляють вас можливості з'єднатись зі Мною у серці єдинім. Будьте покірні і прихильні, допомагайте один одному і взаємно виправляйте один одного і ніколи розділяйтесь.

Ваша єдність – радість для Мене. Я наповню вас ласками за обіцянку, що будете любити один одного і ніколи не розійдетесь.

Коли один з вас спробує відштовхнути іншого, Я втручусь негайно. Втручусь із всією енергією, щоб перешкодити йому.

Така Моя Воля: нехай кожен з вас зробить маленький крок назустріч іншому, і Я пушу в дію силу Мого Серця.

В розлуці згадайте один одного, в спогадах дайте можливість жити Мені у вас.

Я буду завжди між вами, лиш як ви постійно допомагатимете все більше єднати вас. Не бійтесь за того, хто намагається віддалитися від вас. Ваша любов до нього допоможе подолати всі перепони.

У вашому стремлінні любити – Моя Воля. Моя Любов сильніша від будь-якого протистояння.

Збережіть ваше стремління до єдності, вашу любов до того, хто намагається віддалитися. Я знаю дорогу, по якій утікач повернеться до вас. Втекти він не зможе, і скажу вам чому.

Людина, яку Я до вас скерував, була вибрана Мною. Ви її повернули в Моє Серце. Тепер ця людина зв'язана невидимою ниткою. Ваша воля утримує контакт на цій нитці із Моїм Серцем. Так відбувається Мій зв'язок з втікачем, який обов'язково повернеться. Цей зв'язок породжує в ньому терпіння і неспокій, які продовжуватимуться аж до того часу, поки йому зненацька не відкриється, що він порушив свій зв'язок з вами і зі Мною.

Я захищу ваше право на тих, кого ви полюбили і хто намагається від вас утекти. Утікати від вас – значить втікати від Мене. Я негайно заступлюсь за вас тому, що ваша єдність, то виконання Моєї Волі. Об'єднуючись один з одним, ви з'єднуєтесь зі Мною.

Ваше роз'єднання є віддаленням від Мене.

Болонья, 9 квітня 1968

Сьогодні мені виповнилось сорок два роки. Уже північ. Я все ще відчуваю близькість до кожного серця, до Серця Бога. Це Він побажав мені всіх благ на мій день народження. Він добрий і ласкавий до мене, Він хоче, аби я залишився поряд з Ним.

Я збентежений і розгублений, сам не знаю чому.

В тишині слухаю биття Божого Серця, що переповнене Любов'ю до мене. Знаю, що недостойний такої великої любові, але впевнений, що не спокушаюсь.

Це Він, напевно Він: Він дивиться на мене, пропонує мені Своє товариство. Я не почуваю себе самотнім, навпаки: в житті не було в мене такої твердої впевненості, що я нічого не потребую. Сьогодні вночі я усе маю в своєму серці.

Що ж воно таке, моє серце, серце, що б'ється в мені? Це – Бог, якому відоме моє тяжіння до Нього, моє бажання до Нього приблизитися. Без Нього я залишився б сьогодні сам-на-сам зі своїми багатьма турботами і, напевне, засумував би. Але все сталося по-іншому, коли я почув Його голос, що підбадьорив мене, нагадав, що я повинен довіряти Йому: Він і завтра подарує мені добро.

Ось і наступило завтра, а мені здається, що я повернувся у минуле. В минуле, яке я сам забув, та яке назавжди залишиться теперішнім у Його Серці. У Серці Бога існує лише “тепер”.

Там записані моє дитинство і юність, і зрілий вік з Ним я бачу знову і переживаю кожну мить.

Я забув лише ті хвилини, коли ухилився від Нього, я втратив згадки про ті численні випадки, коли не був Йому вірним.

Як же це так, чому я не згадую про свої гріхи? Може, це Його воля, подарунок, котрий Він приніс мені на день народження? Тільки Він може зробити такий щедрий подарунок: допомогти мені забути те погане, що я зробив. До того ж, з'єднуючись з Його Серцем, я чую заклик набратись мужності, я повний довір'я та впевненості, що Він все виправить.

Чого ж чекає від мене Серце Бога?

Воно нічого не просить від мене. Воно поряд, щоб нагадати: я повинен любити так, як тільки можу, маю силу, і як наслідок – все більше відчуватиму Його присутність. Воно навчить мене впізнавати і ті місця, яким Воно дає перевагу. Завтра я відкрию Його в тому місці, яке Йому приємне. Із ласки до мене Воно стане знову відчутним, а може навіть видимим.

Воно втомилось ховатися, Воно хоче вийти на світ, щоб його побачили, тому й побажало прийти до мене.

Я не смію відповісти Йому – я відчуваю свою неспроможність. Воно переконало мене, що Йому приємно бути разом зі мною. Його образить моя відповідь: я ж не почуваю себе гідним такої великої честі. Я беру Його Серце в обійми і притискаю до грудей, ніби улюбленого друга.

Що я можу ще дати Йому?

Я не можу запропонувати Йому нічого, окрім моєї щирої дружби і повного безумовного довір'я. У мене є трошки любові, і я віддаю Йому цю малість, і віднині Він – той, хто робить все для мене.

Серце Його – друг, котрого я шукав усе життя і ніде не знаходив, тепер у мене є Воно, у мене є все, адже друг мій – сам Господь.

Боже Серце передає мені тепло цієї дружби. Його дружба зробить мене другом усіх, хто Йому друг, усіх тих, хто бажає бути Його другом; вона зробить мене другом і тієї людини, яка не знає, що у неї є лише один справжній друг: Серце Боже.

У думках я повертаюсь до тих, хто не схотів бути мені другом. Тепер, впевнений у Його любові, я впевнений і в тому, що зумію зберегти дружбу тих, до кого я тягнусь. Без сумніву, я зумію цілковито заволодіти їх любов'ю; цілковито, бо я хочу розділити її з ними. Це Він тепер усе влаштує для мене.

Це Він скеровує кожен крок, і Він більше не потерпить, щоб ті, кого Він вибрав, знову віддалялись від Нього, роблячи вигляд, ніби вони хочуть бігти лише від мене.

Його Серце – запорука повернення всіх тих, кого Він покликав.

Не можна більше гаяти час. Настала пора навернення, повернення додому.

Це Він. Він бажає цього, Він так вирішив!

За Його волею Його Серце торжествує у серцях усіх люблячих. Гроза, що налякала Його паству, минулася. Серце Його – веселка, яка кличе усіх нас разом повернутися, прислуховуючись до Його волі.

У світі багато нещасть, та найгірше з усіх – хвороба. Хворобою я називаю неготовність зрозуміти, на що здатна Любов, Його Любов і Любов до Нього. Вона – безкрає море благ і радостей, скарбів, які відкриті небагатьом і якими майже ніхто не вміє розпорядитися. Лік від цієї хвороби – у тому ж безкрайому океані, в якому людина може знайти все і в якому ми досі майже нічого не знаходили.

Благо, що ми його одержуємо, виходить від повноти Його Серця, але тепер Він хоче, щоб ми навчилися шукати і просити. Запаси його благ невичерпні, багатства, дані нам, безмежні, та вони будуть даровані лише тим, хто Його зажадає і навчиться Його просити.

Достатньо просто попросити Його про допомогу: єдиний промінь, що виходить з Його Серця, з'єднає нас з джерелом всього, з радістю усіх.

9 квітня 1968. Ранок

Часом любов перетворює нас у полонених чийогось серця, та Я випущу вас на волю з темниці цього серця. Я визволю вас, і ви складете разом зі Мною серце єдине.

У Серці Моєму ви будете прислухатися до Мене; в серцях ваших я говоритиму; скажу вам, що для вас добре.

Благо, яким Я хочу наділити вас, це вміння завжди слухатися Мого голосу. Навчитесь слухатися, і ви відчуєте, як заволодіє вами істина. В мені ви почуєте голоси всіх тих, кого ви любили. За ту любов, що з'єднувала їх з вами, вони перебувають в Моєму Серці. Їхня Любов до вас, ваша Любов до них – усе це було Мною.

Любов, що її прийняли від інших і що віддали, зостанеться тут, вона живе в усьому. Кожен з ваших вчинків, здійснених в любові, існує і далі продовжує жити в Моєму Серці. Слухайте голоси улюблених, це – Мій голос. Тут ви знову здобудете все, що ви любили, усіх тих, кого ви любили.

Болонья, 9 квітня 1968, 9 година

Я знаю вас з передвіків – вас, хто несе світові любов. Я і є Любов, котру ви несете світові, адже ж ви народились від Мене. Я був тим, хто вас зажадав: Моє Серце породило вас на світ, бо ви єси Я, ви єси суті. Ви – Моє Серце, яке дарує світові тепло.

Хто любить вас, любить і Мене, хто воістину любить Мене, зуміє впізнати Мене у вас, тому що через вас Я відкриваю Себе. Ті, хто вас проганяє, проганяють Мене.

Коли ж станеться так, що ви будете плакати, знайте: це Я плачу. І ваша радість буде Моєю радістю.

Не від жалю до самих себе ви плакатимете, ні, усвідомивши Мою присутність, ви відчуєте і ту несправедливість, котра здійснюється проти Мене, і ви утішите Мене, тому що ви захочете, щоб усе повернулося до вас заради Мене, бо ті, хто повертається до вас, повертаються до Мене.

Моя Любов до вас стане підтримкою для всіх, хто просить вас допомоги або ще проситиме. Вдячність, яка пов'язує Мене з вами, така велика, що вам досить лише попросити, і ваша просьба стане для Мене наказом. Я подарую Себе і віддам Себе усім тим, кого ви приведете до Мене. Люди, яких Я вам посилаю, це ті, хто прямо покликав Мене про допомогу у час горя, звершивши хоч мале діяння любові. Це діяння і дає Мені право відіслати їх до вас.

Я посилаю їх до вас, бо ви пізнали Мене, і ви назвете Мене тому, хто Мене шукає і навчите його, хоч самі не знаєте напевне, хто Я і що можу дати. Ви знаєте лиш те, що Я умію, тому що ви й самі вмієте у силу тих уз, що об'єднують вас і Мене.

Сьогодні велике свято – для тебе, для Мене і для всіх. Це свято Моєї задушевної розмови з тобою, розмови з твоїми друзями. Я розмовляю сьогодні з усім світом, що шукає істину і молиться за неї.

Усі, хто шукає істину, знайдуть її. Усі, хто вірить у Мене в силу сказаного Мною, повірять і в те, що Я збираюсь сказати тобі.

Я Той, хто вибрав цей день, щоб розмовляти з тобою, говорити з усіма. Сьогодні сорок другий день твого народження. У цей день Я тут, поряд з тобою. Я даю тобі силу і мужність йти далі, далі шукати шляхи, щоб принести спокій і радість серця. Я знаю, що завжди було твоїм найбільшим бажанням. Це бажання було Моїм бажанням: Я пробудив його у твоєму серці.

Тепер знаєш, бо ти дуже цього хотів і ти вмів шукати Мене в серці кожної людини, з якою зближувався.

Тепер я відкрию тобі задум, основи якого закладені з давніх-давен. Не намагайся досліджувати його: Я сам дам тобі все, що буде потрібно, і кожен день і кожен мить Я

даватиму тобі як щось нове. Завдяки Мені ти побачиш, чого ще не бачив, завдяки Мені зрозумієш, чого раніше не розумів.

Ти не смієш Мене запитувати, для чого Я це роблю, Ти повинен просто вірити, вірити твердо, що Я так вирішив.

Тепер ще рано, настане день, і ти дізнаєшся причини мого рішення. Твоє життя протікатиме так само, як життя багатьох людей, лиш одне буде тебе відрізняти від інших – постійне знання про Мою присутність. Те, що ти будеш робити, робитиметься з Моєї волі: ніщо не відбудеться випадково, усе Я підготую.

Нікому не дозволю судити про те, що ти робиш. Настав час говорити ясно і авторитетно. Мені потрібно, щоб ти користувався впливом, Я дам тобі достатньо впливу, щоби люди могли пізнавати тебе. Завдяки своєму авторитетові ти зможеш пояснити людям Мій задум. Авторитет дається тобі для того, щоб ти полюбив тих хворих, яких Я посилав тобі, коли вони не знали Мене.

Цієї любові Я і чекав від тебе. Цього Я хочу й від усіх інших, особливо від тих, хто стверджує, ніби перебуває у Мене на службі. Та Я не стану служити тим, хто прагне, щоб їм прислужували, а прикидається, ніби служить Мені. Насправді ці люди хочуть зробити Мене своїм рабом, бо ж вони знають, як багато у Моїй владі. Вони знають, що все в Моїй руці, і тому схиляються переді Мною. Їх поклоніння є визнанням Моєї могутності, Моєї всеприсутності.

Та це схиляння, цей спосіб пізнавати Мене – зовсім не те, чого Я хочу. Я даю перевагу тим, хто зовсім не схиляється переді Мною, оскільки не догадується про Мою могутність. Ці люди не так винуваті, і з ними Я можу добитися більшого, якщо дам їм пізнати Себе.

Не кожен, хто схиляється переді Мною і переді Мною плаче і Мене благає, посправжньому любить Мене. Набагато частіше така людина бачить в Мені заручника своїх власних егоїстичних стремлінь. Так само дуже часто поводяться і з вами ті, хто полюбив Мене. Ці люди знають, відчують, що з любові до вас Я не зумію їм відмовити, тому вони так часто просять у вас те, чого не зуміли випросити у Мене.

У Моїх очах їхня просьба була несправедливою. Ось чому і вам так часто доводиться розчаровуватися у тих, хто звертається до вас з вдаваною любов'ю.

А ті, кого Я вислухав (виключно з любові до вас) вважають, що їм таки вдалось вас обдурити. Вони помиляються. Так, вони намагались вас обдурити, украсти у вас Мене, та Я наперед знаю їхній план. Я все передбачив. І коли даю їм хоч щось, то лише заради того, щоб вони були у боргу перед вами, хто полюбив їх. Усе, що вони незаслужено від Мене одержали, належить вам, і мають вони це завдяки вашій постійній молитві.

Усі блага належать лише Мені і вам, а ті блага, що ви їх випросили у Мене для задоволення цих людей, стануть вогнем, котрий їх спалить, якщо вони забудуть віддячити вам і Мені.

Я не мстивий, бо їхній спротив не застане Мене зненацька. Я знаю серця людей. Я часто повстаю проти тих, хто намагається порушити Мої плани, і Я неодмінно піду проти того, хто виступить проти вас, хто побажає завадити вам у виконанні обдуманого Мною задуму. Я не мщу, Я захищаю свій статут проти усіх і вся.

Я не дозволю хитромудрим, витонченим, злісним, зіпсованим людям хоч на дрібку судити про вас, тих, хто любить Мене. Ви готові служити Мені? Я буду суворим суддею для всіх тих, хто наслідиться судити вас. Моє Серце віддане світові. Моя любов до вас перетвориться в осуд для всіх тих, хто вас зневажає; Моя Любов до вас перетвориться у співчуття і любов до всіх тих, хто виявить до вас знаки любові та поваги, навіть коли на такій людині і буде важка вина. Я буду другом усіх тих, хто буде вашим другом.

Якщо Я не був би таким, яким себе виявляю, якби ви Мені повірили, що Я люблю вас, що Я залишаюсь з вами, що Я захищаю усе, до чого ви діткнетесь?

Я зроблю для вас значно більше, ніж ви зумієте розгледіти або заздалегідь собі уявити. Я візьму на Себе усі ваші гріхи. Мене не зачіпають ті бажання, які пробудив у вас світ. Я

прийняв вас у світі разом з всіма помилками світу; на цьому світі Я хочу преобразити вас. Я знаю, як перетворити у благо навіть ваше знайомство зі злом.

Ваш досвід дав вам знання, Ви пізнаєте зло у самих собі і тоді можете побороти його в тих, кого Я вам посилаю.

Я хочу, щоб ви не боялись: страх – ознака слабості. Ваш страх означає, що ви не вірите в Мої сили. Моя сила перемагає всі омани світу. Моя сила згладить будь-яке ваше падіння.

Я прошу вас лиш одного: прийняти Мене в своє серце і вірити, що Моя сила урівноважить всі ваші слабості. Я – ваша сила. Пам'ятайте: Я не збираюсь ставати суддею. Я хочу користуватися вашим довір'ям. Я хочу бути для вас добрим радником. Я прошу вас: ніколи не сумнівайтесь в Моїй доброзичливості до вас. Я дам вам усе, що потрібне для вашого щастя. Я позбавлю вас від усіх печалей. Довірте Мені своє горе, і Я дам радість вам узамін. Я і є вашим Благом, адже це Я привів вас у світ. Ви поміщені в Моєму Серці, і Я поміщений у вашому.

Болонья, 9 квітня 1968. Вечір

Благо, яке ви повертаєте Мені, примножує милосердя до всіх людей. Моя велика Любов до вас робить Мене милостивішим до всіх. Усі отримають свою долю благ завдяки тій любові, яку ви мені повернули: через любов до вас Я не буду суворий і до інших.

Та Я буду дуже суворий, якщо ображатимуть Любов. Ту любов, яка поєднує вас і Мене. Єднання зі Мною означає, що ви повинні дати можливість діяти Мені.

Якщо ви хочете виправити помилку або чужу несправедливість, дайте Мені повну свободу дій. Ви самі часто заважаєте Мені своєю манерою вести себе. Ваш дух залишається під впливом людей невірних і недовірливих. Я знаю, що вони можуть запропонувати вам, і знаю цих радників: отожд, обліште, Я сам все для вас поладожу.

Мені необхідний ваш досвід, тому що Моя любов до вас посилює Мою увагу до ваших бажань і ваших помилок.

Понад усе Я ціную добровільну згоду. Я поважаю свободу вибору і часто приймаю ваш вибір, хоча він і неправильний.

Мене не хвилюють ваші помилки. Я зумію усе поставити на своє місце. Я прошу вас послухатись Мене, та Я залишаю вам можливість вибору. Ви зовсім не повинні бути позбавлені свободи вибору через те, що почнете Мене слухатись.

Можете вибирати в житті той шлях, котрий видається для вас найкращим – шляхів багато. Якщо захочете, Я підкажу вам найпростіший шлях, найменш ризикований, найприємніший для вас. Мені все одно, яке становище в світі і якому заняттю ви дасте перевагу при виборі. Мені важливо, щоб ви вибрали Мене проводирем.

Я обережу вас від небезпек, котрі ви не зумієте розгледіти своїми очима: від лукавства тих, які Мені ворожі. Я знаю їх усіх.

Часто буває так, що ви уже володієте тими благами, які шукаєте, та ви самі цього не знаєте; ви тримаєте їх в руках, але Я повинен втрутитися, щоб відкрити вам очі.

Часто ви не можете використати все те, що Я припасаю для вас, тому що ваші приховані вороги ховають від вас благо або намагаються його вкрасти.

Спитайте Мене, і Я скажу вам, що саме вам належить. Я не допущу, щоб інші без всякого на те права присвоїли те, що належить вам.

Коли ви просите Мене, то мусите висловлюватися якомога ясніше, адже щоб виконати вашу просьбу, Я повинен її зрозуміти.

Ваші слова відіб'ються в Моєму Серці так, як ви їх вимовите. Варто подумати кріпко і ще раз подумати перед тим, як звернутись до Мене з проською; постарайтесь самі як слід зрозуміти, чого ви від Мене хочете. Якщо ви самі не впевнені у своїх бажаннях, якщо ви боїтесь, як би те, що ви у Мене просите, згодом не повернулось вам на шкоду, то краще попросіть у Мене поради. Я пораджу вам просити те, що вам насуцно необхідне, що буде

для вас найкращим, те, що зробить вас щасливим, те, що відповідатиме бажанням вашого серця.

Вам легко і просто вислухати Мою відповідь. Я дам вам глибоку впевненість у правильності Моїх слів. Та вам необхідно настроїтись, щоб ви зуміли Мене вислухати.

Не поспішайте, не будьте самовпевненими, до кінця сумнівайтесь в мудрості свого бажання. Коли засумніваєтесь у самих собі, тоді почнете прислуховуватися до Мене, відчувати Мою присутність. Лише тоді зрозумієте і знатимете напевне, що це Я розмовляю з вами. Ви зрозумієте Мою мову, тому що вона – найпростіша і найпереконливіша. У ті хвилини, коли Я вам раджу, щезає усякий сумнів. Якщо ви далі сумніваєтесь, значить, це знову Я. Я намагаюсь нагадати вам про Себе, щоб схилити вас до терпеливості. Я пробуджую у вас сумніви, щоб ви попросили у Мене поради. Завжди треба дочікуватися впевненості, котру Я вам дарую після того, як ви смиренно і терпеливо попросите Мене звільнитись від сумніву.

Те знання, яким ви найчастіше користуєтесь, від котрого стаєте сильнішими, щедрішими, щасливішими, стане істинною скарбницею вашого духу, вашого життя, – навчіться лиш прибігати до Мого керівництва.

В один день, в одну мить Я можу дати вам більше знань, ніж ви здатні здобути за все життя. Тільки в прямій розмові зі Мною ви зумієте пізнати самих себе.

Я знаю вас: знаю, хто ви, звідки ви прийшли, куди йдете. Ваше життя виливається потоком енергії з Мого бажання подарувати вам Самого Себе і все, чим я володію.

Моя енергія створила цю плоть, котра служить зовнішньою оболонкою вашого духу. Дух ваш існував і перед тим, як він огорнувся у плоть. Ваше буття походить від Мого Духу, що був спрямований у першу людину. Все той же Дух, Мій Дух, який дарує життя кожній людині, різними каналами добирається і до вас. Так різними каналами Мій Дух з'єднується з вашим. Дух, що з'єднався з вашою свідомістю, керує і командує вашим серцем, Любов, що живе у вашому серці, це і є Моя безперервна присутність. Ваше серце прекрасне завдяки цій любові, яку Я до вас відчуваю.

Та хоч Моя любов робить добрим ваше серце, ваш дух здатний втягнути його в незліченні пристрасті, які запламбовують душу. Дух, що обважнів від пристрастей (жадібності, хтивості, заздрості), веде до осквернення і ваші думки. Думки приєднується до духу в бажанні знищити в душі дух любові. А позбувшись духу любові, ви стаєте здобиччю і жертвою плотських пристрастей.

Пристрасті плоті ворогують і повстають один проти одного (заздрість). Тільки ваше серце може вас врятувати, воно – магніт, який Я встановив у вас. Я використовую цей магніт, щоб знову притягнути вас до Себе.

Навіть коли дух пошкодив цей магніт у стремінні до пристрастей, ворожих Любові, ваше серце все ж залишиться містилицем Моєї любові до вас. Притягаю до Себе ваші серця. Я примушую дух відректися від неспівмірних, нездорових зазіхань.

Моя любов сильніша від усіх пристрастей. Своєю любов'ю до того, хто впав жертвою пристрастей, ви зумієте повернути і Мене в його серце. Любов, яку Я запалю в його серці, стане світлом для його духу. Розум, просвітлений Моєю Любов'ю, з'єднається з Моїм Святим Духом, який породить в ньому розуміння і плодотворящу думку, Святим Духом, який дарує вам радість і мир, спокійну згоду між вашим розумом і вашим серцем.

Рим, 11 квітня 1968, Великий Четвер

Я був людиною, такою ж людиною, як ви. І дав вам мене вбити, щоб мати доступ до ваших сердець, щоб здобути право передати вам Любов Мого Серця.

Моє Серце належить вам, воно завжди готове допомогти вам заволодіти серцями інших людей. Цю дорогу Я відкрив вам Моїми стражданнями – дорогу у серце людське.

На розум людини можна якось повпливати, але серце треба захопити силою: коли ж ви захопите серце людини, воно почне правити його духом і навчить дух хотіти того ж, що хоче

і наказує серце. Сила, що повертає до вас серця людей, це не насильство. Вона – у смиренні, у доброті, в жертві та самообмеженні, у постійності бажань.

Єдина сила – постійність волі не відмовлятися від бажання увійти в це серце. Моя Хресна Смерть відкрила вам ці двері. Я підготував для вас і ключ, з допомогою якого ви зможете знову відчинити оті двері, коли виявите їх зачиненими. Ключ цей – Моє Серце, воно належить вам, коли б ви не попросили Мене відчинити зачинені двері людського серця. Я увійду в це серце разом з вами. Якщо б Я входив туди без вас, Я не міг би встановити зв'язок між вами двома, кожен із вас був би тоді зв'язаний тільки зі Мною та не з іншими. Я ж, навпаки, хочу поєднати вас усіх в Мені і через Мене. Ось чому Я завжди вибираю когонебудь з вас і надалі буду вибирати людину, якій Я подарував Себе і дарую, щоб таким чином зібрати усіх воєдино.

Цей вибір Я зробив на Хресті, у мить смертного страху. У цю мить Отець дозволив Мені вибрати серед вас найбільш підхожих, тих, хто ліпше від інших вміє висловлювати свої думки, щоб їм передати знання про Мене і все те, що Я отримав від Отця для вашого добра, все те, що ви можете зробити завдяки Мені.

Ваша надія на збереження миру, ваша надія на дружнє і злагоджене спільне життя людей ґрунтується на тому виборі, який Я зробив тоді.

Ті люди, які прийняли таку важливу участь у спасінні світу від кінцевої загибелі, були в числі тих, котрих Я вибрав тоді. Ті з небагатьох, хто нині живе у світі, щоб роздати себе всім, усе діяльніше передають вам співпереживання і прощення Отця, те співпереживання і прощення, яке Я вимолив і вистраждав для вас усіх. Ці люди, які нині живуть серед вас, будуть наповнені силою, яка зуміє протистояти непостійності, породженій пануванням жадібності й похотей.

Це – міць Моєї Любові, яка всіма каналами досягає вас, вас, котрих Я вибрав у мить Моєї Смерті, у час смертного страху. У Мені джерело всіх благ, усіх скарбів, які ви отримаєте. Я знаходжу дороги, щоб передати їх вам. Коли ви забуваєте, що Я – джерело усіх благ, вам доводиться починати усе спочатку, знову і знову досліджуючи ті проблеми, які зіштовхують вас у сум'яття, позбавляючи задоволення навіть тоді, коли ви втішаєтесь тим, що вам дісталось задарма, бо ж тільки вдячність дозволить вам постійно насолоджуватись, приймаючи Мої дари.

Ви не повинні докопуватись до причин всього того, чого ви не розумієте. Ви змогли б зрозуміти все, якщо б тільки зуміли перестати запитувати. Ви повинні терпляче і бадьоро очікувати світла, котре займеться у вас і стане вирішенням усіх ваших питань. Воно засвітиться у вас, коли ви, нарешті, будете задоволені, коли ви порадієте тому, що уже знаєте, тому, чим уже володієте, коли ви уже не захочете побачити, одержати що-небудь і про нього дізнатись. Усе ваше єство повинно переповнитись вдячністю і любов'ю. Коли зумієте настроїтись у такий спосіб, ви зможете отримати понад це і багато іншого, про що ви навіть не думали, що вам хотілося б побачити, зрозуміти чи отримати. Ваша вдячність дає вам усі права, вона стане вашим правом на того, хто дозволить вам усе побачити, все зрозуміти і оволодіти всім.

Якщо вам доводиться розтрачувати блага на людину, яка не намагається Мене пізнати, яка Мене не шукає, яка не любить істину, запам'ятайте: саме ця людина буде знаряддям, з допомогою якого Я постараюсь ще більше зблизитися з вами, ще більше прив'язати вас до себе. Я хочу, щоб ви з кожною хвилиною все довірливіше і радісніше відчували Мою присутність; Я говоритиму з вами в тишині про ту людину, яка не хоче звернутись до вас, якій не дозволяють вам говорити з нею про Мене. Ця тиша стане для вас, хто полюбив Мене, хвилиною, коли ви ще більше полюбите, тому що ви не знайдете Мене в тій людині, яка не дозволяє вам відчутти Мою присутність.

Тиша ця стане для вас хвилиною пошуків, хвилиною боязні, тому що вам видасться, що ви також можете втратити Мене, образити Мене, відштовхнути так, що Я сам вас покину, втрачу бажання передати вам Мою любов, Мої задуми, Мою волю.

Та Я ніколи не переглядаю Своїх задумів, не міняю рішення, яке вже прийняв. Вибір Мій зроблено, і Я ні на мить не залишу вас без Своєї уваги, Своєї турботи, Своєї любові.

Я веду вас до того, щоб у вас завжди зберігалася жвава і дієва воля у пошуках істини, воля до пошуку тих благ, які Я вже постановив вам дати. Я хочу вам дати радість представляти Мене у світі. Я наділю вас владою, щоб ви могли говорити і робити те, чого світ говорити і робити не вміє.

Я хотів би поберегти вас, щоб сум'яття і хаотичні ідеї роздробленого людства не віднімали від вас натхнення і радості, яких ви так потребуєте для продовження пошуків істини і ознайомлення з цією істиною іншим.

Лише заради любові до вас Я допускаю це сум'яття, щоб потім вас полюбили ще більше, щоб ви тісніше згуртувались один з одним і надалі ще більше любили істину та справедливість.

Я вибрав вас, щоб ви були дзеркалом істини, Я збережу вас від неправди, і ви ніколи не будете зловлені силами обману. Я позбавляю підступного духа сили переконання, бо Я дав вам світло істини. Усі брехливі та злісні нападки на істину ховаються в тіні. Тінь – це брак енергії, брак життєвих сил, це смерть і розклад.

Усе, що живе, усе, що житиме, зігрівається теплом Моїх променів; усе, що залишається в тіні, відіпре.

Тільки той ходить в істині, хто все своє єство підкоряє обов'язку добитися більшого знання істини і постараться використати це знання. Ці смиренні пошуки навчать вас бачити, що самі ви нездатні створити для себе власну істину. Істина, яку людина створює сама для себе і намагається нав'язати іншим людям, є лиш викрутом неправди. Той, хто шукає істину, яка допомогла йому заволодіти всіма людьми, нівечить самого себе, але не Істину.

Моя істина надала свободу навіть неправді: неправда впадає у сум'яття, вона закликає до насильства і розбрату, оскільки лякається влади істини.

Сила істини полягає у терпеливому очікуванні розпаду і смерті того, хто не може вижити, оскільки позбавлений світла і тепла Моєї істини.

Ви, хто має справу з людською неправдою, мусите побороти в самих собі всякий вплив, що не йде від істини, всяку схильність до лякливості перед обличчям зла, котре викликано натиском брехні. Лише в істині Я зумію допомогти вам знайти зворотній шлях до вашого блаженства.

Ваше завдання – зажадати Мого втручання, що відгородить вас від людей, повних злості і скупості, які хочуть правити усіма й усім.

Розпад їх *неправедних домислів необхідний* і незворотній. Я підготую цей розпад, коли ви попросите Мене про це заради любові. Ваші молитви посприяють тому, щоб усі ділянки, у яких поширюється неправда і котрі тим самим спричиняються до незмірних втрат усього світу, очистились та зміцнилися. Влада, яку Я доручаю вам, полягає не в тому, щоб нав'язати кому-небудь істину, ця влада зцілює від брехні. Усякий раз, коли вдасться прогнати брехню, істина знайде свої шляхи.

Погибель однієї-єдиної лжі уже є торжеством істини, блага і любові, це торжество Моєї найбільшої привязаності і доброзичливості до усіх вас, оскільки разом з істиною Я сам вам предстану.

Тільки Я єсьм Господь ваш, Господь, Котрий дав вам благоустрій, мир, усі скарби і радість. Боротися з неправдою – значить поширювати довкола себе благодать; говорити про Мене і відкривати для себе нові та нові істини. Якщо ви полюбили істину, ви полюбили і Мене. Той, хто полюбив істину в ім'я самої істини, той полюбив і пізнав Мене. Любов до істини спонукує вас шукати ту істину, а жити з нею ви зможете тільки разом зі Мною. Прийняти істину під чийось впливом, або зі страху, або заради якогось винагородження зовсім не означає полюбити істину, оскільки лише любов дає вам найтіснішу єдність зі Мною, і тільки любов може привести до істини і дозволити вам пізнати істину. Істина ж тільки в Мені. Я знаю усі види лжі, які існують навколо вас. Найменша неправда, як і

найбільша, виявляється незборимою перешкодою для вашого мирного життя, для продовження духовного існування і для піднесення душі, в яких і є щастя. Багато гарних людей не робить нічого доброго для себе, ні для інших, їх доброта обмежується тим, що вони нікому не завдають зла, і побажавши жити в мирі і спокої, вони не виявляють ніякої протидії поширенню помилок, які цілком можуть бачити і розпізнати. Цих людей Я не назву добрими. Вони відповідальні за поширення лжі і гріх, що поразять всіх. Їх пасивність сприяє активності духів, які вносять безладдя у ваше життя.

Лише той, хто протидіє лжі, хто бореться з нею в собі заради себе самого і заради інших, достойний того, щоб Я надав йому допомогу, і тоді він торжествує над усіма ворогами істини. Той, хто схиляється до компромісу із людською брехнею, ніколи не матиме Мене як помічника. Я не стану поряд з людиною, яка потає лжі в інших людях і вимагає від Мене допомоги і згоди, укладаючи цю угоду з неправдою. Я не буду помагати цій людині, тому що вона не вірить Мені, вона не вірить у непереможну могутність істини. Вона боротиметься сам на сам, і та неправда, котру вона намагалася пом'якшити, знищить її. І навіть якщо вона звернеться до Мене із щирою, палкою молитвою, їй не вдасться довести до завершення задуману нею ж справу.

Я беру участь в цих справах. Я вислуховую молитви тих, хто захотів постояти за одне лиш діло – за істину, в ім'я торжества справедливості та любові.

Я не буду вислуховувати молитву, яка скерована не на це. Мета, яку ви собі ставите, повинна бути прийнятна для Мене. Я виправляю ваші помилки, Я вирівнюю дорогу, по якому вам доведеться йти. Я захищу і вас, і дорогих вам людей від підступності ворогів. Я приберу всіх тих, хто намагається ставити перепони на вашій дорозі, оббрехати вас і розлучити вас з людьми. Я нікому не дозволю пошкодити вам у ваших намаганнях притягати серця тих, хто до вас прислуховується, хоч який ваш ворог був би досвідчений і звичний до влади. Я виявлю усіх тих, хто намагатиметься вас баламутити. Я звергну гординю усіх тих, хто побажає відважитися принизити вас. Я сам їх принижую і позбавляю могутності тих, хто посміє вимагати від вас, щоб ви перестали проголошувати пізнану вами істину. Усі плітки про вас, про ваш спосіб життя, про ваші людські слабості залишаться безсильними. Будь-яка плітка, яку вигадують про вас, перетвориться на кару тому, хто її витворив і повторює. Ці люди гірко розкаюватимуться в тому, що вони поводитись з вами як із беззахисними істотами, що не мають ні засобів, ні можливості постояти за себе. Я постою за вас. Хай це послужить для всіх попередженням. Вони стануть жертвою своїх помилок, а для вас вони послужать прикладом і підтвердженням Мого заступництва.

Я хочу, щоб восторжествувало вище благо, щоб Я переміг владу зла. Заради блага усіх Я даю вам пізнати велику надію, котра живе у вас, щоб ви, хто полюбив Мене, змогли знайти правильну дорогу.

Це той путь, який веде до істинної віри, коли всі можуть досягти Моєї постійної присутності та Моєї постійної допомоги.

Сан Джованні Ротондо, 13 квітня 1968 р., Страстна Субота

Я присутній в особливий спосіб там, де існує бажання пізнати Мене і воля Мене полюбити. Ваше бажання пізнати Мене стає для вас даром, якого ви самі хочете і якого Я бажаю для вас. Після того, як ви пізнали Мене, обов'язок вашої волі – зберегти постійність у любові до Мене. Віднині ваша воля повинна стати єдиною Моєю волею, поки ви любите Мене. Постійності в любові ви повинні просити у Мене, завжди просіть про волю і постійність в любові до Мене.

Молитва стане для вас зустріччю зі Мною, розмовою, в якій ви подаруєте Мені ваші серця з усією в них любов'ю.

Ваші слова, вимовлені в тишині, стануть знаряддям творення: вони збудують для вас світ, подібний до Мого, бо ж Мій світ стане вашим за допомогою любові, яку ви побажаєте Мені віддати.

Мій Дух створить для вас усе те, про що ви попросите в любові і заради Моєї Любові.

Моя думка перетвориться у вашу думку, відкриваючи вам усе, чого Я бажаю і про що думаю: те, чого Я бажаю, стане і для вас бажанням.

Світло Моїх очей відіб'ється у ваших очах.

Мій погляд проникне і туди, де ви не бачите, коли відіб'ється у вас Моє світло.

У ділянках без світла з особливою яскравістю повинно заблістити ваше світло. Ваше світло стане сильнішим і яскравішим завдяки щирій молитві, з якою ви звернетесь до Мене. Щирість і палкість в молитві посилює Мою любов до вас, а також силу світла у ваших очах, і ви зможете бачити у сутінках й освітлювати їх для інших.

Коли ви зрозумієте, як тісно пов'язані з Творцем, тоді повірите, що й ви можете творити разом з Ним, відтворюючи духовне життя там, де не було духа.

Слово, що пов'язує вас і Мене, передасть світло іншим людям. Слово, звернене до Духа Святого, є виразом сердечної любові людини до його Творця.

Це слово стає молитвою, благодаренням, даром любові. Як дар любові, слово людини стає творцем і джерелом усіх благ. Коли ви подаруєте Мені оте трошки, що маєте, і віддасте все заради Любові, Я у відповідь створю для вас усе те, про що ви попросите з любов'ю, що надихне ваші слова. У цьому випадку слова, які ви вимовляєте, є виразом Моєї волі. Творча сила кожного вашого слова стане проявом Мого Духа, котрий прагне до того, щоб надати форму бажанням, вираженим вашими словами або вашими думками.

Думки, з якими ви звертаєтесь до Мене у тишині, стають вашою душевною розмовою зі Мною, стають словами, котрі Я один вислуховую і зберігаю в таємниці Мого і вашого серця. Усі ваші думки стають тайною розмовою між Мною і вами.

Думки, які відходять від Мене, усе одно не можуть розлучити Мене з вами. Я завжди присутній поряд, навіть коли ви розраховуєте, що Мене біля вас нема. Моя присутність непомітна для озлобленого серця, що цілком віддалося наживі створеного або придбанню тих речей, які були створені людьми із жадібності або прагнення до панування.

Оволодіння всім тим, що Я створив для вас, не може надовго заспокоїти жадібність ваших сердець. Ця ненаситна жадібність ваших сердець затягує саме серце, втягує і ваш розум до того, щоб далі шукати і набувати ще щось, з надією нарешті заспокоїти серце, котре далі все одно щось хоче.

Але все, що ви придбаєте, все, що дістається як ваша частка із створеного, не може навіки позбавити вас сердечної невдоволеності. Ніколи вам не вдасться наситити ваші серця, навіть коли ви отримаєте усе те, що Я створив для вас.

Усі ваші набутки радують вас, адже все, що створив Я для вас, має призначення лише як знаряддя.

Усе створене – це знаряддя, яке Я передаю вам, щоб ви знову зуміли знайти у творіннях свого Творця, щоб ви побачили Його в істотах, подібних до вас, щоб ви полюбили Його в тих людях, котрі зуміли Його знову знайти, щоб ви полюбили Його в кожному, в кому Він являється вам, щоби покликати вас на пошуки, пошуки Його. Коли ви зустрічаєте людей, які твердять, що чудово можуть обійтись і без Мене, пам'ятайте, що й вони – істотний доказ Моєї присутності в усьому. Сила Моєї Любові до вас, хто полюбив Мене, переконає вас, що Я присутній навіть у тих, хто вважає себе безбожником.

Я лиш чекаю, щоб ви попросили Мене спільним зусиллям вашого і Мого серця викликати любов усіх тих людей, які не навчилися Мене любити або не хочуть Мене любити; любов тих людей, які твердять, що вони не знають Мене і в Мені не мають потреби; любов тих людей, які твердять, ніби Я не існую, бо їх ще не торкнулось тепло ваших сердець, сердець, яким Я подарував Мою Любов, щоб через вас передати всім людям даровану вам Любов.

Я хочу з'єднати вас усіх в Мені і чекаю вашої просьби, щоб з'єднати вас з іншими, заради вас дарувати себе й іншим людям.

Я уже присутній і в безбожниках. Я перебуваю в них, очікуючи вас там. Я жду вашої молитви про єдність. Ця молитва дозволить вам виявити Мою давню присутність там, де сама людина заперечувала Моє існування. Я уже дію в цій людині. Я ховаюсь у ній і кличу вас туди, де ви зумієте повною мірою постояти за свою любов до Мене.

Я закликаю вас не для того, щоб ви відстоювали у суперечці Моє існування або Мою присутність. Я зву вас тільки для того, щоб ви полюбили Мене в цій людині, щоб ви побачили і полюбили віднайдення світла, торжество усіх радостей, які ви самі зумієте приготувати в Мені для усіх вас.

Ви не повинні навмисне шукати зустрічі з атеїстами, яких ви не знаєте, ви повинні просто полюбити їх в Мені. Ваша справа – прагнути любові, шукати, дарувати її, намагаючись тим самим вгамувати невситимі жадання свого серця.

Адже серце найперше просить лиш одного: любові до людей, любові до Творіння, любові до єдності, що міститься в одному-єдиному Серці, в Серці, яке завжди залишається вдоволеним і радісним, приймаючи у себе все, Ним створене.

Дорога, яку повинен пройти кожен з вас, вказаний Моєю любов'ю, вона поведе за собою ваші серця.

Коли наштовхнетесь на сильний опір, то намагатиметесь подолати цю перешкоду, повергнути її і потім продовжити свій шлях. Опір любові – це та перешкода, яку ви повинні подолати, щоб здобути знання. Позаду кожної перешкоди – Я, готовий прийти вам на допомогу, якщо вам самим не вдасться подолати цю перешкоду.

Любов завжди вислизає від вас, відходить уперед, піднімається вгору, вона кличе вас за собою, щоб ви йшли все далі й шукали її. Любов, яку ви знову віднайдете, виявиться більшою, ніж та, яку ви перед тим втратили, і ви ліпше зрозумієте, що означає Любов. Я завжди випереджую вас на кілька кроків. Я жду вас попереду і вище, Я і вам дозволю з висоти побачити і зрозуміти все.

Дорога Любові не знає кінця. Рушій ваш – Моє Серце. Мій Дух керує вами, щоб побороти ворога у вашім серці. Я притягаю ваше серце до Свого Серця, і ваше серце увійде в Моє Серце і вони стануть єдиним двигуном.

Коли ви замикаєтесь у собі, коли ви сумніваєтесь, коли вам загрожує небезпека, Я зупиняюсь і жду вас, щоб за першим покликом прийти вам на допомогу.

Я вмикаю Свій двигун і зрушую вас з того місця, на котрому ви застрягли. Я помагаю вам уникнути нових небезпек.

І разом зі Мною ви знову підете дорогою, яка веде на вершину, підготовлену для вас. “Ніхто не ввійшов у небо, крім того, хто зійшов з неба: Син Чоловічий! Тож так, як Мойсей змія підняв у пустині, – так треба Синові Чоловічому бути піднесеним, щоб кожен, хто вірує у Нього, жив життям вічним...Хто вірує в Нього, не буде засуджений, хто ж не вірує, – той уже засуджений, бо не увірував в ім'я Єдинородного Сина Божого. А той суд такий: світло прийшло у світ, люди ж більше злюбили темряву, ніж світло, – лихі ж бо були їхні діла” (Йо. 3. 13, 15, 18 – 19).

Сан Джованні Ротондо, 14 квітня 1968 р., Воскресіння Христове

Творець присутній у всіх Своїх творіннях. Сьогодні Я воскресаю, щоб передати і ваше життя в руки Отця. Я усиновив кожного з вас для Нього. Я приніс Себе у Жертву за кожного з вас. Отець прийняв Жертву, і Моє Воскресіння піднімає із смертного сну кожного з вас.

Я залишаю вам дар і доказ Моєї постійної присутності, котрий ви зумієте знайти у будь-якому творінні, в кожній людині. Цей дар означає, що ви і все Творіння прийняті в Любов Отця.

Серце Моє зійшло кров'ю. Воно вмерло, щоб подарувати Життя вашому життю. Життя, котре Моє Серце подарувало вам, поновило ваш союз зі Мною і Моїм Отцем.

Кров Мого Серця з'єдналась з кров'ю ваших сердець. Через любов до пролитої Моєї Крові Отець прийняв Мою любов до вашого життя, переніс Свою Любов і на вашу кров. Ваше життя нині живе в Любові Божій.

Любов Отця до Мене перетворилась в Його Любов до кожного з вас. Усе Його Творіння увійшло в Його Любов, все Творіння з'єдналось з вашим життям, з Моїм життям у вас. Тому, поки ви живете в Мені єдино, ви можете досягнути всього; в створених речах, в тих речах, котрі ви вибрали із всього Створіння, ви знову віднайдете Того, Хто їх створив. Тільки захотівши оволодіти тим, що ви любите, і полюбивши те, чим ви володієте, ви зможете отримати все, чого ви бажаєте. Такий закон Мого Серця, закон Любові. Той, хто просить любові того, хто уже його любить, безсумнівно одержить і саму любов, і всі ті речі, які перебувають у розпорядженні люблячого; та людина може бути впевнена, що вона одержить все, що створила і може створити любов. Моя смерть і Воскресіння заради вас дали вам право просити і пропонувати щось від себе, щоб отримати те, що просите: те небагато, чим ви володієте, ви можете віддати Мені, щоб на заміну одержати благо несотворенне. Одержавши ці права, ви стаєте разом зі Мною учасниками всього Мого спадкоємства. Я розділю з вами все, і не залишиться нічого, чим би Я не володів, і ви не володіли.

Я вмер заради вас на Хресті. Я страждав замість вас і одержав право просити вас любові, заради тієї повної любові, яку Я виявив вам. Я воскрес не для того, щоб віддалитися від вас, а для того, щоб допомогти і вам воскреснути разом зі Мною. Я повернувся у Царство Отця Мого, щоб звідти послати вам усе найкраще. Я зайняв місце, призначене Мені, щоб допомогти вам досягти місця, підготовленого вам.

Я знову повернусь до вас, як це вже було одного разу, щоб знову просити вас тримати Мене при собі. Моя Кров і Моє Тіло залишилися з вами, вони тільки ждуть години, щоб ви скористались Ними.

Мій Дух зайнятий лиш одним: Він прислуховується, чи не кличе Його хтось на допомогу, чи не готовий хтось прийняти Його.

Важко Мені діждатися заклику, що необхідний Мені для того, щоб прийти вам на допомогу; не дочекавшись його, Я посилаю вам людину, яка вміє молитися до Мене і берегти Мене в своєму серці. Ця людина, котру Я посилаю вам, щоб вам допомогти, зуміє розповісти про Мене в ім'я любові, котра з'єднала нас і продовжує єднати; людина, яку Я посилаю вам, уже воскресла разом зі Мною.

Щоби і ви воскресли, Я посилаю вам цю людину, котра уже воскресла, людину, яка навчить і вас воскреснути, як тільки ви подасте найменший знак, що ви прагнете Мене або Мого Воскресіння.

Моє і ваше Воскресіння означає, що ваше життя знову оживе в Моєму. Воно означає, що Я знову подарую вам вас самих, збережу у вашому житті любов: любов до Мене стане воскреслим і оновленим бажанням, нагромадженням і торжеством усіх благ, всього того, що може дати вам Воскресла Любов.

Сан-Джованні Ротондо, 15 квітня 1968 р.

Любов – це турбота й опіка. Вона піклується про все, для всього, і для всіх знаходить підживлення, котре посилює любов, тому що вона прагне до того, щоб її пізнавали і пізнавали знову.

Ви часто не хочете визнавати ті дари, які даються вам Опікою Господньою. Брак вдячності стає для вас перешкодою у пізнанні тих доріг, на яких ви могли б зберегти пряме і постійне спілкування зі Мною, тих доріг, котрі Я споконвіку передбачив для вашого блага.

Я не можу відмовити ні в чому з того, що ви в Мене просите, оскільки Я Сам хочу дарувати вам усе найкраще. Я навіть зобов'язаний віддати вам усі блага, всі багатства, якщо ви використаєте їх для того, щоб збільшити свої можливості передавати Мене іншим. Тому Я потурбуюсь про те, чого ви бажаєте, якщо тільки ви навчитесь заодно збільшувати вашу вдячність за Опіку Господню.

Подякуйте Мені за те мізерне, чим ви уже володієте.

Вдячність, спрямована до Мене, посилить ваше задоволення від того, чим ви уже володієте, оскільки, коли ви дякуєте Мені, посилюється Моя Любов до вас і до тих дарів, котрі ви уже визнали як Мої. Моя Любов, спрямувавшись у ті дари, посилить вашу здатність насолоджуватись ними.

Вдячність – це розуміння того, яка велика Моя Любов; це віра, що Я готовий віддати вам усе, що Мені належить.

Я дам вам усе, чим ви хотіли б володіти, якщо у своєму бажанні володіти цими благами ви теж зумієте підтвердити, що бажаєте посилити Мою любов до вас і вашу любов до Мене, бо тільки в любові, у визнанні постійної присутності Моєї Любові ви зможете спокійно насолоджуватися всім тим, що надає вам Моя Любов.

Примножте свою любов до Мене, примножте і вашу вдячність за Мою Опіку, тоді ви з упевненістю можете очікувати і Моїх Дарів, і Мого Піклування. Я надам вам усі дари в щедрому достатку.

Ви намагаєтесь подарувати Мені всю любов, яка у вас є, Я віддам вам всю свою турботу і всю Мою Любов. Я дарую вам усе, адже я уже подарував вам Своє Серце. Усе може Любов, котра живе у вас, котра живе у серці, колись Моєму, а тепер вашому... Я віддаю вам на заміну ваші маленькі серця, лиш би ви подарували Мені їх цілком. КОЛИ ВИ ВІДДАСТЕ МЕНІ НЕБАГАТО, ЧИМ ВИ ВОЛОДІСТЕ, В МЕНІ НАРОДЖУЄТЬСЯ НЕЗБОРИМЕ БАЖАННЯ ЦІЛКОМ ВІДДАТИ ВАМ ЗА ЦЕ УСЕ МОЄ СЕРЦЕ. Я ЗМОЖУ ВМІСТИТИ СВОЄ ВЕЛИКЕ СЕРЦЕ У ВАШИХ МАЛЕНЬКИХ СЕРЦЯХ. Любіть, і ви одержите все, що створено, і саме джерело любові буде належати вам.

Я люблю вас дужче, ніж ви самі можете уявити. Я весь час підставляю Себе Самого, щоб звільнити вас від кари набагато суворішої, ніж та, котру ви переносили досі. Це не Я накладаю на вас кару. Ви самі притягуєте її на себе, оскільки ви зловживаєте творінням, а разом з тим ви неправильно користуєтесь і самим своїм життям.

ЯКЩО ВИ ВІДМОВИТЕ МЕНІ В ЛЮБОВІ, ВИ САМІ ВТРАТИТЕ ЛЮБОВ, ЗОКРЕМА І ДО ТИХ РЕЧЕЙ, КОТРИ Я СТВОРИВ ДЛЯ ВАШОГО БЛАГА.

Лише Моя Любов дає вам зростання і процвітання. Заради вас були створені всі речі. ТІ ГАРНІ РЕЧІ, ЯКІ Я ВАМ ДАЮ, ВИ ПЕРЕТВОРЮЄТЕ В ПУСТІ, МОЇ ДОБРІ ДАРИ ПЕРЕТВОРЮЮТЬСЯ НА ШКОДУ ДЛЯ ВАС. ТЕ, ПРО ЩО ВИ ТУРБУЄТЕСЬ, ТЕ, ЩО ВИ НЕ ВМІСТЕ ПЛЕКАТИ І ХОДИТИ З УСЕ ЗРОСТАЮЧОЮ ЛЮБОВ'Ю, СТАЄ ДЛЯ ВАС ЗЛОМ. ТІЛЬКИ МОЯ ЛЮБОВ ЗБЕРІГАЄ ЖИТТЄВІ СИЛИ Й У ВАС САМИХ, Й У ВСЬОМУ БЛАГУ, КОТРИМ ВИ КОРИСТУЄТЕСЬ.

Коли у вас нема любові або її мало, та любов, котра і є життям, вимушена відступити і від вас самих і від усього творіння. ТА ВИ УСІ ЗНАЙДЕТЕ ЖИТТЯ ЛИШЕ ТОДІ, КОЛИ СТАНЕТЕ ЄДИНИМИ В ЛЮБОВІ.

Не Я накладаю на вас кару. КОЛИ ВИ ВІДДІЛЯЄТЕ СЕБЕ ВІД ЖИТТЯ, ВИ ПОЗБАВЛЯЄТЕ БУДЬ-ЯКОЇ ФОРМИ ЖИТТЯ УСЕ ТВОРІННЯ І ВІДМОВЛЯЄТЕ ЙОМУ У ЖИВЛЕННІ З ТОГО ДЖЕРЕЛА, ЯКЕ ЗБЕРІГАЄ У ТВОРІННІ ЖИТТЯ: В МОЇЙ ЛЮБОВІ.

Коли ви не приймаєте ту Любов, яку Я даю вам і якої у вас прошу, Я вимушений віддалитися від вас, віддалитися, тому що ви не хочете Мене. Проганяючи Мене, ви проганяєте Того, Хто дав вам життя і Хто може зберегти у вас життя, якщо ви з'єднаєтесь в Любові. КОЛИ ЦЯ ЛЮБОВ ВІДДАЛЯЄТЬСЯ ВІД ВАС, ВИ ПОЗБАВЛЯЄТЕСЬ ВСІХ ТИХ ДАРІВ, ЯКІ ЗДАТНА ПОДАРУВАТИ ВАМ ОДНА ЛИШ ЛЮБОВ, ЛЮБОВ, ЯКА ЗБЕРІГАЄ ЖИТТЯ І ВАС САМИХ.

Навколишня природа не може зберегтися без тепла і світла Любові, яка є життям. ВАШЕ ЖИТТЯ НЕ ВИТРИМАЄ ДИХАННЯ ХОЛОДУ, ВІДСУТНОСТІ ЗІГРІВАЮЧОГО ТЕПЛА МОЄЇ ЛЮБОВІ. Не буде у вас миру без того Світла, який дає вам і знання, і любов, щоб з'єднати вас одне з одним. ВІДСУТНІСТЬ МОЄЇ ЛЮБОВІ ОЗНАЧАЄ І ВІДСУТНІСТЬ СЕРЕД ВАС ЛЮБОВІ ОДИН ДО ОДНОГО; ВІДСУТНІСТЬ МОЄЇ ЛЮБОВІ СТАЄ

НЕНАВИСТЮ, ЯКА ЗАМОРОЗИТЬ У ВАС ЖИТТЯ; ЯКА ПРИВЕДЕ ДО ОХОЛОДЖЕННЯ У ВАШИХ ОСОБИСТИХ ВЗАЄМИНАХ; УРАЗИТЬ ВАС І ВИП'Є З ВАС КРОВ, А З ЧАСОМ І САМЕ ЖИТТЯ.

Сан-Джованні Ротондо, 16 квітня 1968 р.

Я хочу навчити вас, щоб ви прийняли Моє Серце і змогли жити в Любові. Моє Серце навчить вас, як здобувати серця людей. Я навчу вас звертатися до всіх людей з любов'ю, бо це єдина дорога, щоб дарувати людям мир; єдина надія встановити єдність між народами, котрі борються один з одним в ім'я справедливості – їхньої справедливості – це ненависть, котра розділяє й убиває всіх; вони борються за істину, у якій нема свободи, котра робить їх рабами їхнього власного егоїзму, котра заради людських пристрастей знищує цю Свободу, що міститься лише в Моєму Дусі, що досягає людину.

МІЙ ДУХ Є ЖИТТЯ, ВІН ЗБЕРІГАЄ І ВАШЕ ЖИТТЯ. Мій Дух дає вам право на свободу дарувати Мені ту Любов, яку Я дарував вашим серцям. Я даю вам свободу надати перевагу Моїй Любові перед вашим пустим марнославством панувати над людьми; Я даю вам свободу володіти тими благами, тими дарами духа, які підготовлені для вас; Я ДАЮ ВАМ ПОВНУ СВОБОДУ У ВСЬОМУ, ТОМУ ЩО ВИ ПОВИННІ ВІЛЬНО ВИБИРАТИ МЕНЕ, і тільки тоді Я зможу нагородити тих благородних, хто віддав Мені все. Ці люди знають і вірять, що вони все одержали тільки від Мене.

Ваша віра в Мене, ваша віра, що Я подарував вам разом з життям і все решта, означає, що ви визнали в Мені Все, ви визнали в Мені свого істинного Бога.

Недовір'я примушує вас перетворювати у Бога кого-небудь з вас, обожнювати свої пристрасті, обожнювати свою неправду. ВАШЕ “Я”, ЯКЕ ХОЧЕ ЗРОБИТИ СОБІ БОГА З ЛЮДИНИ, СТАЄ ПРИЧИНОЮ РОЗБРАТУ МІЖ ЛЮДЬМИ, ПРИЧИНОЮ ЇХНЬОЇ БОРОТЬБИ, ВОЄН, ЗАГАЛЬНОЇ РОЗРУХИ, НЕЩАСТЯ І ПОГИБЕЛІ. Є ОДНА ЛИШ ПРАВЕДНІСТЬ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ. Справедливість – це любов до Істини Бога, Котрий належить усім.

Я закликав вас, щоб ви несли Моє Серце світові, пробудили У ВСІХ УСВІДОМЛЕННЯ ТОГО, ЩО Є ТІЛЬКИ ОДНА ІСТИНА, ТІЛЬКИ ОДНА ПРАВЕДНІСТЬ: ЛЮБОВ ДО МЕНЕ, ЛЮБОВ ДО СЕРЦЯ БОЖОГО. ТІЛЬКИ В СЕРЦІ БОГА ВИ УСІ ЗУМІЄТЕ ЗНАЙТИ ІСТИНУ І ТУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ, ЯКУ ВИ НАМАРНЕ ШУКАЛИ І ШУКАЄТЕ В ІНШИХ МІСЦЯХ. МОЄ СЕРЦЕ, СЕРЦЕ БОГА, КЛИЧЕ ВАС З'ЄДНАТИСЯ ОДИН З ОДНИМ; УСІХ ВАС, ЯКІ ПІЗНАЛИ МЕНЕ, УСІХ ВАС, ЯКІ МЕНЕ ПОЛЮБИЛИ, УСІХ ВАС, ЯКІ ТВЕРДЯТЬ, ЩО ЛЮБЛЯТЬ МЕНЕ. КОЛИ ВИ З'ЄДНАЄТЕСЬ, ВИ ЗМОЖЕТЕ ПРИБЛИЗИТИСЯ ДО МЕНЕ, ЩОБ Я ПОМІГ УСІМ ВАМ КРАЩЕ ПІЗНАТИ МЕНЕ, З КОЖНОЮ ГОДИНОЮ УСЕ БІЛЬШЕ ЗДОБУВАТИ МЕНЕ, З КОЖНОЮ ГОДИНОЮ УСЕ БІЛЬШЕ МЕНЕ ЛЮБИТИ. Посилиться і ваше довір'я до Моєї Могутності, і ви відчуєте, що самі здатні здобувати для Мене серця тих, кого ви любите, серця

Тих, хто не має Мене;

Тих, хто не знає Мене;

Тих, хто не зумів Мене знайти;

Тих, хто запитає вас про Мене;

Тих, хто не знає, що Я можу їм дати;

Тих, хто вважає себе недостойним віднайти Мене, оскільки вони пам'ятають про свою невірність.

І хай не тривожить вас холодність сердець, котрі не бажають на вас зважати, вас слухати, як ви говорите про Мене, які заперечували і заперечують Мене: ваша готовність полюбити всіх, хто вас не слухає, не пропала надаремне.

ПРЕБУДЬТЕ ПОСТІЙНИМИ У ВАШОМУ БАЖАННІ ПРОБУДИТИ В НИХ ЛЮБОВ, УПЕРТО ТРИМАЙТЕСЬ І ДАЛІ, ПОЛЮБИВШИ УСІХ ЗАРАДИ МЕНЕ. МОЯ ЛЮБОВ ДО ВАС ВІДЧИНИТЬ ДЛЯ ВАС БАГАТО СЕРДЕЦЬ, які, здавалося, були байдужими і до

вашого заклику, і до Моєї Любові. Для багатьох з тих байдужих ВАША ЛЮБОВ В ОСТАННЮ ЇХНЮ ГОДИНУ СТАНЕ МОЇМ МИЛОСЕРДЯМ. Моя Любов до вас стане Моїм Милосердям для всіх тих, хто постійно був у вашому серці, навіть якщо вони так і не послухали вас. У ВАШОМУ СЕРЦІ ЗНАЙДУТЬ ВОНИ ЛЮБОВ, ЯКУ ВИ ЗМОЖЕТЕ ЗАПРОПОНУВАТИ МЕНІ ЗАМІСТЬ НИХ. Я З ПОВАГОЮ ПОСТАВЛЮСЬ ДО ТІЄЇ ЛЮБОВІ, КОТРУ ВИ НАЗАВЖДИ ПОДАРУВАЛИ ТИМ, КОГО ВИ НАМАГАЄТЕСЬ ПРИВЕСТИ ДО МЕНЕ.

Ваша постійність в любові до тих, хто не захотів вислухати вас, стає і Моєю постійністю у бажанні прийняти їх в Моє Серце; Я ПОСИЛАЮ ЦИХ ЛЮДЕЙ ДО ВАС З ПРОСЬБОЮ ПЕРЕДАТИ ЇМ ВАШУ ЛЮБОВ. ВИ ЯКНАЙКРАЩЕ ВИПЛАЧУЄТЕ МЕНІ СВІЙ БОРГ. ДАР ЛЮБОВІ, ПЕРЕДАНИЙ ВАМИ ТОМУ, ХТО НЕ ВМІЄ АБО НЕ ХОЧЕ МЕНЕ ЛЮБИТИ, СТАЄ ЛІКАМИ, ЯКІ ЗЦІЛЯЮТЬ ЙОГО ЗГАСАЮЧЕ ЖИТТЯ. АДЖЕ ТАКА ЛЮДИНА УЖЕ БУЛА ПРИРЕЧЕНА НАВІКИ ВТРАТИТИ МЕНЕ, ТОБТО ІСТИННЕ І ВІЧНЕ ЖИТТЯ.

Ваша любов до всіх, хто не любить Мене, НЕОДМІННО ВИКЛИКАЄ В МЕНІ ВДЯЧНІСТЬ. МОЯ ВДЯЧНІСТЬ ОЗНАЧАЄ ПОСИЛЕННЯ МОЄЇ ЛЮБОВІ ДО ВАС, ПРИМНОЖЕННЯ УСІХ БЛАГ, ЩО Я ЇХ НАДАВ У ВАШЕ РОЗПОРЯДЖЕННЯ. Я ПОДАРУЮ ВАМ ПРИХИЛЬНІСТЬ, І ВИ ЗМОЖЕТЕ ЗАВЖДИ З РАДІСТЮ ВІДЧУВАТИ МОЮ ПРИСУТНІСТЬ У ВАШИХ СЕРЦЯХ.

МОЯ ПРИСУТНІСТЬ ПОЗБАВИТЬ ВАС УСЯКИХ СТРАХІВ, ЯКІ МОЖЕ ПОРОДИТИ У ВАС СВІТ І ЖИТТЯ В СВІТІ. ОСКІЛЬКИ Я ЗАЛИШАЮСЬ ПОРЯД З ВАМИ, ВИ ЗАВЖДИ БУДЕТЕ БАДЬОРІ І НЕ СТРАЖДАТИМИТЕ ВІД СВІТСЬКИХ НЕВИГОД, РАЗОМ ЗІ МНОЮ ПІЗНАЄТЕ РАДОЩІ, НАВЧИТЕСЬ ПОЛЕГШУВАТИ ПЕЧАЛІ СВІТУ, РАЗОМ ЗІ МНОЮ ВИ НАВЧИТЕСЬ ПЕРЕТВОРЮВАТИ В РАДІСТЬ ПЕЧАЛЬ БЛИЖНЬОГО, РАЗОМ ЗІ МНОЮ ПОДАВАТИМЕТЕ НАДІЮ СЕРЦЯМ ЛЮДЕЙ, ПОМАГАТИ ЇМ ПОВЕРТАТИ ВТРАЧЕНИЙ СПОКІЙ, РАЗОМ ЗІ МНОЮ ВИ ПРИЙМЕТЕ НА СЕБЕ ВСІ ТРИВОГИ СВІТУ, ТА Я НЕ ДОПУЩУ, ЩОБ ВИ СТАЛИ ЖЕРТВАМИ ЦИХ НЕВИГОД І НЕБЕЗПЕК.

У цій Силі, яка дозволить вам уникнути всіх пасток світу, ви пізнаєте Мою Силу, СИЛУ МОЄЇ ВЕЛИКОЇ ЛЮБОВІ ДО ВАС. Це та Сила, яка дарує вам впевненість у перемозі; це та впевненість у перемозі, яку Я даю тим, хто їх просить, тим, хто вміє зберегти Мою присутність.

МОЯ ВІРНІСТЬ В ДОТРИМАННІ ДАНИХ ВАМ ОБІЦЯНОК Є ВІРНІСТЮ МОЄМУ БАЖАННЮ СПАСТИ ВАС, ВАС, ХТО ПОЛЮБИВ МЕНЕ, І ВСІХ ТИХ, КОГО ВИ ЛЮБИТЕ, І ВСІХ ТИХ, ХТО ЛЮБИТЬ ВАС, БО ЗА ВАШОЮ ДОПОМОГОЮ, ЗА ДОПОМОГОЮ ТИХ, ХТО ЛЮБИТЬ МЕНЕ, ВОНИ З'ЄДНАНІ І З МОЄЮ ЛЮБОВ'Ю. ТОЙ, ХТО ВІРИТЬ ВАМ, ВІРИТЬ І МЕНІ. ТОЙ, ХТО ДЯКУЄ ВАМ ЗА ЛЮБОВ ДО СЕБЕ, ДЯКУЄ РАЗОМ З ТИМ І МЕНІ. АДЖЕ ТА ЛЮБОВ, ЯКУ ВИ ЗУМІЛИ РОЗПІЗНАТИ У ВАС, І ЄСЬМ Я, КОГО ВИ СВІДОМО І ВІРНО ПОЛЮБИЛИ, ВАША ПЕРЕМОГА – ЦЕ МОЯ ПЕРЕМОГА НАД ВАШИМИ І МОЇМИ ВОРОГАМИ. ВИ ЗУМІЄТЕ УПІЗНАТИ СВОЇХ І МОЇХ ВОРОГІВ, КОЛИ Я ПРИЙДУ НА ЗЕМЛЮ, ЩОБ ЗВЕРШИТИ СУД.

Зберігайте в серцях упевненість у вашій і Моїй перемозі. Будьте впевнені у доброті та вірності вашого Бога, Який, коли прийде на землю, зуміє справедливо осудити ворогів справедливості, ворогів істини. Моє Серце зрозуміє, хто з ворогів так і залишиться ворогом. Вороги, котрих Я прийду судити, - це ті, хто не зміг полюбити Мене тому, що віддав перевагу своїй брехні.

Я ПРИЙДУ СУДИТИ ЗАРОЗУМІЛИХ. Я прийду судити тих, хто оббрехав істину і змушував жити у царстві несправедливості, в царстві лжі, в царстві пихатості, в царстві марнославства.

Я ПРИНЕСУ ВАМ ЦАРСТВО ІСТИНИ, СМІРЕННЯ І ЛЮБОВІ.

Оспівайте пришествя царства Мого Давидовою піснею. Цей псалом він співав перед вибраним народом, закликаючи свій народ визнати істинного Бога, закликаючи всі народи землі Його полюбити.

“Співайте Господеві нову пісню,
бо Він учинив чуда.
Його правиця і Його святе рамено
дали Йому перемогу.
Господь явив Своє спасіння,
перед очима народів явив Він Свою справедливість.
Згадав про Свою милість і Свою вірність
супроти дому Ізраїля.
Усі кінці землі побачили,
як наш Бог спасає.
Ликуй перед Господом, уся земле, радійте й веселіться, і псалми співайте!
Псалми співайте Господеві на гусях,
на гусях і голосом співу!
Сурмами й під звуки рогу
ликуйте перед царем Господом!
Нехай заграє море та його повнота, світ і його мешканці,
Ріки нехай у долоні плещуть
і разом нехай ликують –
перед Господом, бо Він іде судити землю;
судитиме по справедливості всесвіт;
по правоті – народи. (Пс. 98).

“...Я чую ці слова...я розумію, що вони виходять із духа ІСТИНИ:

“Те, що я роблю для тебе, це не так мало, навпаки, це милість, за яку ти Мені тим більше зобов’язана;

Усі нещастя СВІТУ стаються тому, що люди забули ІСТИНУ СВЯТОГО ПИСЬМА. Нема такої вершини в цій книзі, яка одного разу вже не явилась би світові”.

А мені здавалось, що я завжди саме так це розуміла і що всі інші розуміють це точно так само.

Та Він продовжив:

“На жаль, дочко, так мало тих, хто істинно любить Мене! Якщо б вони по-справжньому полюбили Мене, Я не став би приховувати від них Мої таємниці! Чи знаєш ти, що це означає – істинно полюбити Мене? Треба зрозуміти, що все, чого Я не приймаю, – неправда. Те, чого тепер не розумієш, ти цілком зрозумієш, коли відчуєш, які переваги має від того твоя душа”. (Св. Тереза Авільська).

“АЛЕ ХРИСТОС ВОСКРЕС ІЗ МЕРТВИХ, первісток із померлих.

Бо як смерть через людину, так через людину і ВОСКРЕСІННЯ мертвих.

Як в Адамі усі вмирають, так у Христі всі оживають.

І кожен у своїй порядку: первісток – Христос, потім – Христові, у час Його приходу. Потім – кінець, коли ВІН передасть Царство Богові й Отцеві, коли знищить УСЯКЕ НАЧАЛЬСТВО І ВСЯКУ ВЛАДУ І СИЛУ. Мусить бо Він царствувати, поки не покладе всіх ворогів Йому під ноги. Коли Він каже, що все Йому підкорене, то ясно, що крім того, хто Йому підкорив усе. Коли ж усе буде Йому підкорене, тоді й Сам СИН підкориться тому, хто підкорив усе, щоб Бог був УСІМ В УСЬОМУ (І Кор. 15: 20-28).

“І відповідав Самуїл:

“НЕВЖЕ ВСЕСПАЛЕННЯ І ЖЕРТВИ ТАКІ Ж ПРИЄМНІ ГОСПОДУ, ЯК ПОСЛУХ ГОЛОСУ ГОСПОДА? ПОСЛУХ КРАЩИЙ ВІД ЖЕРТВИ І ПОКОРА КРАЩА від хмари овець...

І сказав Саул Самуїлу:

“ЗГРІШИВ Я, БО ЗНЕХТУВАВ ПОВЕЛІННЯ ГОСПОДА, І СЛОВО ТВОЄ; ТА Я БОЯВСЯ НАРОДУ, І ПОСЛУХАВСЯ ГОЛОСУ ЇХ. Тепер же з ними у мене гріх мій, і повернись зі мною, щоб я поклонився Господу”.

І відповів Самуїл Саулові:

“НЕ ПОВЕРНУСЬ Я З ТОБОЮ, БО ТИ ВІДКИНУВ СЛОВО ГОСПОДА. І ГОСПОДЬ ВІДКИНУВ ТЕБЕ” (І Цар. 15: 22-26).

“Боже, хто подібний до Тебе?

Ти посилав на мене важкі і люті випробування, та й зрозуміти давав мені, і з безодень землі знову виводив мене. Ти підносив мене й утішав мене” (Пс. 71. 19-20).

“І прийшов цар Давид, і став перед лицем Господнім, і сказав: хто я, Господи Боже, і що таке дім мій, що Ти так підніс мене?

Та й цього виявилось мало в очах Твоїх, Боже; Ти повідомляєш про дім раба Твого, і дивишся на мене, як на людину велику, Господи Боже!...

І нині, Господи, Ти Бог, і Ти сказав про раба Твого таке благо.

Почни ж благословляти дім раба Твого, щоб він був вічно перед лицем Твоїм. Бо якщо ТИ, Господи, БЛАГОСЛОВИШ, то буде він БЛАГОСЛОВЕННИЙ навіки”(1 Хр. 17, 16 – 17, 26 – 27).

“Не доторкайтесь до помазаників Моїх, і пророкам Моїм не робіть зла”.

І наслав голод на землю; усяке стебло хлібне винищив” (Пс. 105; 15 – 16).

На мій превеликий жаль, Падре Піо попередив мене, що це пророцтво 104-го псалму знову виповниться на тих, хто спротивиться волі любові Божої, як вона виражена в цьому “Щоденнику любові”.

Зі спогадів Луїджі Гаспарі

“Якщо ти будеш гарним хлопчиком, я відішлю тебе до святого пророка, як тільки-но станеш старшим”.

Ці слова завше спадають мені на думку, коли згадую мою дорогу маму: цим святим пророком був Падре Піо, і моя мати навчила мене, свою десяту дитину, пізнати цього посланого Богом пророка, визнати його і полюбити.

Вражаючі розповіді про чудеса і про доброту Падре Піо стали постійною темою наших розмов, люблячих материнських настанов, пробудили в мені бажання ближче пізнати життя пророка, в якому моя мама передчувала для мене керівника на дорозі до пізнання Бога.

Це бажання познайомитися з Падре Піо йшло поряд з бажанням швидше подорослішати.

Я народився 9 квітня 1926 року в Сан-Феліче, у Панаро. Моїм батькам належав один млин (у спільній власності з іншими людьми). Мій батько, невтомний трудівник, змушений був жити в середовищі, що мало сприяло тому, аби набути чи примножити знання про самого себе, з'єднавши його з осягненням Духа.

Віра і любов моєї матері постійно підтримували в нас життя духа; надзвичайні приклади любові до ближнього, які подавав наш батько, і його глибока смиренність надовго зоставалася в пам'яті багатьох людей.

Дари Святого Духа в моєму батькові спонукали його через його щирі віру надто довіряти іншим людям, яким зовсім не було властиве благородство, вони на всьому наживали прибуток.

Заповідь Господа “Полюби ближнього свого як самого себе” перетворилася у великому серці мого батька настільки, що він полюбив ближнього більше, ніж себе самого. Це призвело до того, що безпосередньо перед моїм народженням і якийсь час після нього мої батьки переживали серйозні труднощі. Їм довелося починати майже з нуля після того, як вони тяжко пропрацювали все своє життя і при тому повинні були ще виховати дев’яťох дітей.

Та Провидіння Господнє, яке моя мати у нескхитній вірі свого духа завжди любила й закликала, не забарилося простягнути їм руку допомоги й подати потрібну пораду. Порада Святого Духа знайшла їх у формі листа Падре Піо. В госпіталь Сан-Феліче, де мати очікувала моєї з’яви на світ, проник голос Святого Духа, що Його кликали батько й мати дев’яťох дітей, які позбулися нагороди за свої труди через людську байдужість.

Святий Дух повелів моїй матері прислухатися до порад Його пророка, смиренного брата із П’стральчіно, який був тоді ще мало кому відомим і в очах більшості людей ще не був визнаний людиною Божою.

Порада Падре Піо була такою: замкнути слух для злих порадників, які намагалися переконати мого батька ступити на шлях неправди.

Істинний шлях, Божественним Провидінням вказаний був таким: усією родиною переїхати в Павіньяно. Падре Піо запевнив моїх батьків, що в цьому селі вони не залишаться без роботи і що мій батько знайде там винагороду за всі жертви і всі втрати.

Мені було два роки, коли ми переїхали в Павіньяно. Ми прожили там п’ять років, і в цей час почув я перші розповіді про повне чудес життя Падре Піо.

З великою цікавістю дивився я картину його життя, таку загадкову й таку привабливу. Я навчився любити Падре Піо і сприймав його як одного із членів своєї сім’ї, і водночас як незримого, але улюбленого керівника всього мого життя.

У 1933 році мати отримала від Падре Піо другу пораду: частина нашої родини, в тому числі й батьки і я разом з ними, повинні були переїхати у село Сан-Маттео делла Дечіма, яке належало до парафії Сан-Джованні в Персічето.

Коли ми прожили сім років в Дечіма, моя мати виконала ту обіцянку, яку вона дала мені в дитинстві: послати мене, коли виросту, до Божого пророка.

Мені було чотирнадцять літ, коли я вперше побачив Падре Піо. Я чекав багато чого, це очікування було пробуджене розповідями моєї матері й ними ж підтримувалося, і я не був розчарований. Я так і не збагнув, яким чином моїй матері було дано стільки знань, стільки любові й віри, щоб розпізнати знаряддя Боже, яке визнавали таким далеко не всі люди.

Сан-Маттео делла Дечіма розташоване приблизно за шістьсот кілометрів від Сан-Джованні Ротондо.

Моя мати ніколи не стрічалася з Падре Піо аж до 1949 року, коли вона уперше зуміла ненадовго приїхати у Сан-Джованні Ротондо.

За багато моїх поїздок у Сан-Джованні Ротондо мені довелося знайти лише дуже небагато людей, від яких я чув би такі мудрі й повні віри слова, які говорила моя мати, визнаючи й прославляючи Падре Піо як пророка, посланого Богом.

Таємницю відкрив мені Падре Піо через багато літ після нашої першої зустрічі.

Перша поїздка до Сан-Джованні Ротондо

14 березня 1940 року я виїхав із Болоньї у Сан-Джованні Ротондо.

Дві мої сестри, Анна, Габрієлла і я сам приєдналися до групи, яку очолював Тоні Тонеллі. Наступного дня ми приїхали до Сан-Джованні Ротондо. Сеньйора Клоринда, яка мешкала в центрі міста, дала нам притулок.

Я трохи розгубився у цій місцевості, яку продували всі вітри, таку несхожу на звичні мені пейзажі.

На другий день сеньйора Клоринда розбудила нас о третій годині ночі. Нам належало пройти пішки приблизно два кілометри, щоб узяти участь у святій месі, яку Падре Піо служив в маленькій церкві монастиря Санта Марія делла Грація.

Я згоряв від нетерпіння нарешті побачити зблизька загадкового отця Піо. Навіть на фотознімку обличчя Падре викликало у мене любов і довір'я.

Падре Піо, якого я вперше побачив, коли він служив Святу месу, повністю приковувало до себе всю увагу хлопчини, яким я був тоді.

Погляд отця, проникливий і лагідний, пробудив в глибині мого серця синівську любов. Люди, з якими я пізніше розмовляв і у церкві, і в нашому пансіоні, описували мені отця Піо як надзвичайно суворого наставника.

Наближалася моя черга сповідатися — і я почав нервувати. Я почував уже, що полонений сердечною любов'ю Падре Піо, і все ж боявся, що не заслужу бути прийнятим до числа синів святого брата, якого любив усе життя.

Я готувався до сповіді у старій частині церкви, і моя давня цікавість до історії та мистецтва відволікала мене. Замість того, щоб пригадати свої гріхи й пошкодувати про них, я почав порівнювати цю церкву із старовинним російським монастирем, про який читав у книжці. І тут сеньйор Тонеллі покликав мене до сповідальні отця Піо.

Повністю захопившись мрією пізнати ближче свого Падре, я забув навіть, що перебуваю перед священнослужителем, якому я повинен сказати про свої гріхи.

Отець Піо задав мені кілька запитань і глянув мені в очі, чекаючи відповіді. Я розгублено сказав: “Не можу добре пригадати, чи здійснив я такий гріх”.

Він крикнув мені голосно: “Забирайся! Забирайся звідси! Чого ж ти від мене хочеш? Іди й приготуйся до сповіді як слід! Я не можу тратити з тобою час!”

На другий день я повернувся в сповідальню після глибокого й продуманого приготування. Несподівано для себе я відчув надзвичайну лагідність Падре Піо, яка повністю стерла з моєї пам'яті вчорашній суворий окрик.

Отець Піо сказав мені: “Так, ти будеш моїм духовним сином... І дивись, завжди будь молодцем!”.

Він нічого не питав мене ні про мої заняття, ні про те, з якого міста я приїхав.

Я повернувся до Болоньї, радіючи, що нарешті пізнав “пророка”.

Знову поновилося навчання в інституті Альдіні-Валеріані. Заняття мене не задовольняли, але я ні з ким ще не обговорював цієї проблеми. Вчився я мало і в глибині душі подумував кинути школу. Зате моє духовне життя було достатньо наповненим. Я з любов'ю і старанням брав участь у месі й часто причащався, однак недостатньо щиро молився Ісусові під видом святої Гостії. Коли мені було одинадцять років, я випадково почув, як одна людина, котру я поважав, сказала: “Я ніколи не міг повірити, наче шматок хліба під час Переісточення справді може перетворитися на Кров і Тіло Христове”. Тепер я впевнений, що саме ці слова постійно спливали у моїй свідомості, коли приступав до Святого Причастя. 5 травня 1940 року, все ще перебуваючи у Болоньї, я отримав дуже важливого для мене листа, щедрий дар, присланий мені отцем Піо. Зупинившись у Сан-Джованні Ротондо, він, через увесь простір, що розділяв нас, міг читати найглибші таємниці мого серця: мій намір покинути навчання і брак віри, коли я молився Ісусові, приступаючи до Тайни Святої Євхаристії, а ці ж таємниці були відомі тільки одному Богові.

За ті три дні, що ми — мої сестри і я — прожили в Сан-Джованні Ротондо, ми встигли познайомитися із сеньйорою Олімпією Кристалліні, яка зупинилася в тому ж пансіоні.

Від'їжджаючи в Болонью, ми залишили сеньйорі Олімпії наші адреси, але я нічого про себе не розповідав.

На превелике моє здивування, я отримав від неї листа, датованого 3 травня 1940 року, зміст якого, у всякому разі, найважливіші його пункти, я постараюся відтворити тут:

“Дорогий мій Луїджі, я давно вже хотіла написати вам, і тепер не смію відкладати цю розмову з вами, в якій повинна передати вам слова нашого отця. Тим більше повинна це

зробити, що до цього зобов'язує мене й обов'язок послуху: будучи його духовною донькою, я ні в чому не можу відмовити йому, навіть якщо б він вимагав принести в жертву своє життя.

Кілька днів тому він доручив мені передати вам від його імені: він хотів би, щоб Луїджі із Болоньї вчився старанніше, бо йому відкрилося, що Луїджі не вчиться й не зуміє завершити цей шкільний рік, якщо йому про це не нагадати й не настановити його. Він мені сказав це з усією лагідністю, і мені здається, його лагідні слова повністю передають той сум, яким охоплене його серце через відсутність у вас старанності — мені вони завдали такого болю, що я не можу передати його словами.

Однак він сказав також, що щасливий вашою прив'язаністю до церкви й сподівається, що вона збережеться й надалі, тільки ви повинні з більшою щирістю молитися до Ісуса, коли ви приймаєте Святе Причастя.

Дорогий мій Луїджі, потіштесь, що отець Піо старається звернути вашу увагу на те, чого хоче від вас Ісус. Сердечний наш Падре! Як він сумує, коли його духовні діти не виконують тих обіцянок, які вони йому дали! Адже йому доведеться відповісти за вас величі Господній. Але ж ми не будемо так чинити, правда ж? Більше ніж у самій собі я впевнена в моєму дорогому Луїджі, в його добрій душі. Він не захоче, щоб наш дорогий отець, наша спасительна жертва, страждав через те, що ми не складаємо свого іспиту. Пам'ятайте: він заздалегідь передбачає ваше майбутнє й уже визначив ваше місце в житті.

Прошу вас, милий Луїджі, прочитавши цього листа, постарайтеся зробити все, щоб йому не довелося, та ще й на такій відстані, бачити, як засмучує його серце його син Луїджі, точачи чисту кров із його ран. Нехай кожен із нас спрямує свої бажання до того, чого так явно бажає для нас наш святий і улюблений отець.

Постараємося всі разом утішити його змучене серце, адже його серце насправду злучене із Серцем Ісуса.

Я бажаю вам, як і самій собі і всім людям, прийняти благословення нашого святого отця.

Ваша сестра в Христі Олімпія Пія Кристалліні.”

Настанови отця і його молитва допомогли мені продовжити навчання в технічній школі.

На початку 1942-43 рр. я перейшов у п'ятий клас інституту Альдіні. Мені залишалося провчитися три роки до отримання диплома.

Одного разу в жовтні 1942 року наша вчителька літератури доктор Лія Ченері спитала мене: “Гаспарі, а чому ти не вибрав для себе класичну гімназію?”. Я відповів їй, що волів би навчатися в класичній гімназії, але змушений був задовольнитися тим, щоб спробувати отримати диплом технічного ліцею.

Наша великодушна й добра вчителька сказала мені: “Я впевнена, що тобі вдасться витримати іспит і перейти хоча б у фізико-математичну гімназію. Я буду весь цей рік спеціально займатися з тобою латинською мовою.”

Ентузіазм і великодушність сеньйори Ченері підбадьорили мене, і я вирішив піти на це випробування. Кожен вечір після восьми годин занять в інституті Альдіні я йшов додому до нашої вчительки і довбав латинь із самих основ. Без сумніву, я зобов'язаний молитві отця Піо, яку він возносив до Господа, тим, що Бог послав мені цю великодушну вчительку, а разом і бажання вчитися, якого в мене до того не було.

Влітку 1943 року я склав іспит і наступного року перейшов у фізико-математичну гімназію Августо Рігі міста Болоньї. У 1950 році отримав диплом фармацевта.

Протягом чотирнадцяти літ, з 1940 до 1954 року, я ні разу не бачив Падре Піо.

У вересні 1954 року я знайшов на горищі посеред старих підручників того листа, якого отримав із Сан-Джованні Ротондо 5-го травня 1940 року.

Я знову з великою увагою перечитав листа, якого вважав давно втраченим, і нарешті збагнув значення й сенс стількох випробувань.

Мій батько, якого я гаряче любив, помер 26 листопада 1953 року. Мати, що була в глибокій скорботі, втомлена й змучена, потребувала моєї допомоги. Я сподівався допомогти їй вирішити важку проблему, що виникла в нашій родині у зв'язку зі смертю батька.

Мій батько хотів, щоб усі дев'ятеро дітей, які залишалися живими, завжди були разом.

Його сильна воля до єдності родини сприяла тому, що вся наша сім'я жила у гармонійній згоді до того часу, доки був живим він сам. Однак після його смерті з'явилися різноманітні труднощі й протиріччя, бо під тінню мого батька, цього люблячого й щедрого глави роду, усе ж не знайшлося спільного завдання для різних інтересів тих нових сімей, які встигли створити мої брати і сестри. Постійна опіка мого батька зберегла сімейну єдність. Його серце, повне любові й самовідданості, не помітило цієї проблеми, яка незмінно виникає тоді, коли сини й доньки змушені, як і колись, вести спільне господарство під одним дахом, хоча їхні особисті інтереси уже розійшлися.

Влітку 1954 року я вирішив осісти в Сан-Матео делла Дечіма, щоб узяти участь в житті своєї родини і посиленою допомогою й любов'ю спробувати втішити маму, нашого ангела-хоронителя.

Я не дуже люблю жити в маленькому селі і ще менше люблю працювати в млині, однак любов до мами і почуття обов'язку перед сім'єю допомогли мені подолати труднощі першого періоду.

Гіркоти цього року навчили мене дорожче цінувати листа, віднайденого на горищі нашого дому в Дечіма. І я тоді вирішив знову поїхати до Сан-Джованні Ротондо.

Друга поїздка до Сан-Джованні Ротондо

Коли я готувався до від'їзду, думки мої знову були звернені до тієї першої далекої зустрічі з Падре Піо, з часу якої минуло більше чотирнадцяти років. Як могло статися, що протягом чотирнадцяти літ я не чув поклику вернутися в Сан-Джованні Ротондо? Тоді я не міг пояснити собі причину цього відтермінування.

На цей раз поїхав один. Опинившись в Сан-Джованні Ротондо, я одразу відчув глибоке хвилювання. Та дорога, що вела із села до монастиря, де жив Падре Піо, дуже змінилася. На цьому місці встигло вирости нове передмістя. О п'ятій годині ранку я знову, як і багато літ тому, слухав месу, яку служив Падре Піо. Час залишив на обличчі улюбленого отця і в його погляді явний слід пережитої скорботи. Під час Богослужіння почував себе наче винним за те, що стільки літ перебував далеко від нього, і сильний душевний порух, який я відчув, вилився потоком сліз. Під кінець Служби Божої я з усіма людьми підійшов до вівтаря, і Падре приблизився за кілька кроків від мене, повертаючись до своєї келії.

Я уже підбадьорився, і на моєму обличчі майже не залишилося слідів хвилювання, пережитого під час Літургії. Тим більше було моє здивування, коли Падре Піо зупинився переді мною, і я зрозумів з його погляду і з його жесту, що він з упевненістю бачить в мені, дорослому чоловікові, того зниклого хлопчика, що стояв перед ним багато років тому.

Я ні на хвилину не засумнівався в тому, що отець впізнав у дорослій людині чотирнадцятилітнього хлопчика. Я сумнівався в іншому: чи вартий я, як і раніше, бути його сином?

Падре Піо простягнув мені руку жестом люблячого батька, що знову приймає сина. Міцно ухопившись за мене, він батьківським голосом сказав мені: "Сину мій, нарешті ти повернувся! Чого ж ти плакав? Ти ж знаєш, що я терпіти не можу плачів!"

Любов моя до отця посилилася завдяки його сильній батьківській любові до мене. В любові отця Піо я знову знайшов ту ніжність, яку дарував мені мій улюблений батько, повернувшись уже на небеса.

Пізніше я зрозумів, що Падре Піо, який завжди шанував батьківську владу, для того й побажав, щоб я прожив ці чотирнадцять літ з 1940 до 1954 року якомога ближче до моїх улюблених батьків, щоб я міг згідно із заповіддю любити й поважати свою матір й свого батька і неподільно віддавати їм всю мою синівську любов.

І лише після смерті мого батька Падре Піо побажав зайняти його місце й повести мій дух до любові Божої й до розуміння проблем земного життя. Починаючи з 1954 року, я став часто бувати в Сан-Джованні Ротондо. У червні 1956 року, для точності скажу — 6 червня, я знову був у Сан-Джованні Ротондо. Після Святої Літургії Падре Піо побачив мене біля вівтаря, підійшов ближче й сказав: “А ти що тут робиш? Не трать часу, зараз же рушай додому!” Цей наказ негайно податися в Дечіму дуже здивував мене й насторожив, і я поїхав у Болонью першим же поїздом. Наступного дня я прибув в Сан-Матео й застав мою любу маму при смерті, але при повній пам’яті.

Побачивши мене біля свого ліжка, вона просвітлила обличчям від невимовної радості й звернулася до мене з такими словами: “Ось і ти, Луїджі! Як я молилася отцю Піо, щоб він відіслав тебе додому. Я дуже вдячна Господу й отцю Піо за те, що вони виконали моє бажання. Тепер я відходжу з миром, тому що знаю...”.

Трохи згодом мати спитала: “Луїджі, яке у нас сьогодні свято? Я весь час чую, як дзвонять дзвони, та тільки не пригадаю, який же завтра день”.

Я відповів, що дзвони не дзвонять, і що завтра ніякого свята не чекаємо. Потім я вирішив подивитися на календар: виявилося, що восьме червня присвячене Серцю Ісусовому.

Фізичний стан моєї матері погіршувався з кожною годиною. Вона майже осліпла й втратила здатність говорити; не могла навіть піднятися з ліжка, та знаком показала нам, що хоче щось написати.

Усі діти зібралися довкола її ліжка, з нами був і парафіяльний священник Дечіма, Дон Балестрацці, кілька черниць й давні мамині подруги. Майже до останньої хвилини свого життя мати продовжувала писати, наче її підтримувала якась надприродна сила.

Я передаю тут частину тих записів, які моя мати вела в години свого радісного розставання з життям і зустрічі з Господом.

“Кінець мій близький, сили покидають мене, але не розум...”

Луїджі, ми розлучаємося. Будь завжди добрим з усіма.

Я буду молитися за всіх. Ось і закінчилося життя...

Це ти, Луїджі? Не плач за мною. Я буду з Господом. Я завжди буду поряд з тобою. Провидіння наближається до мене.

Я все ще чую, як дзвонять перед святом дзвони.

Ваш батько чекає на мене. Так закінчується земне життя. Не з людьми, а з Господом. Так буде і з вами.

Я заповідаю вам йти моїм шляхом: любов до ближнього й чесність. Мить переходу — я готова.

Найкращі побажання всім, кого я знала. Господи, прийми моє дихання! Мир і радість усім. З Богом!

Мама”.

Ці слова, написані в хвилини передсмертної агонії, без сумніву, підтверджують, що надприродна участь Господня дала їй здатність і дар писати перед смертю.

Святковий дзвін, який моя мати розрізняла до останнього моменту свого життя, був дзвоном небесним, що знаменував входження моєї матері в торжество Серця Ісусового й повернення душі моєї матері на небеса.

Через кілька днів після похорону я повернувся в Сан-Джованні Ротондо.

Я стояв у коридорі монастиря, де на стінах були розвішані різні вислови. Отець Піо вийшов із своєї келії, і я отримав змогу вислухати від нього слова утіхи в моєму великому горі, яке він поділяв. Погляд отця, повний любові до всіх людей, не міг в ту хвилину втишити біль мого серця. Мені вдалося вимовити лише кілька слів: “Моя мати так любила вас, Падре, вона вірила вам, і здавалося, наче вона знала вас усе своє життя. А вона ж ні разу не розмовляла з вами”.

Падре Піо продовжував повільно йти коридором, прямуючи на хори маленької старої церкви.

Мені здалося, що він не хоче мені відповідати, але тут він пильно глянув на мене широко розплющеними очима, повними доброти й любові. Він зупинився раптово, підняв руку й пальцем показав мені на один із висловів, що був написаний на стіні коридора, так, наче сам уперше його побачив.

Він прочитав вислів, і я прочитав разом з ним. Написано було: “Святих спілкування”.

Божя мудрість в отці Піо знайшла такий незвичний спосіб, щоб пояснити мені ту таємницю, яка хвилювала мене з раннього дитинства, адже мама встигла стільки про це розповісти.

Таємниця, яка відкрилася мені таким чином, дозволила більше дізнатися про цю людину, яка, пізнавши так багато Божих таємниць, сама стала частиною цієї великої таємниці.

Давши мені це знання, Падре Піо допоміг мені справитися з моєю скорботою.

Його відповідь відкрила мені любов Господа й моєї матері, і я зрозумів, що Падре Піо любив її не менше, ніж я сам.

У дитинстві чув обітницю Господньої любові, і то була обіцянка, яку Бог дав моїй матері, тепер вона сповнилася Його Духом через отця Піо.

Ця перша, ще неусвідомлена мною обіцянка, стала мені частково зрозумілою, коли я прочитав той вислів. Я добре зрозумів значення того листа, яке отримав у Болоньї за наказом отця Піо через два місяці після нашої першої зустрічі.

Прагнення полюбити Слово, сприйняте, пізнане й полюблене через мою маму, було обіцянкою цього Слова Любові, обіцянкою, яку й людина може дати, щоб дотримати вірності своєму слову, заради любові дотримувати обіцянки.

Вірність, з якою моя мама дотримувалася порад Святого Духа і на ділі здійснювала те, що Він їй радив словами вірного священнослужителя Господнього Падре Піо, ця вірність перетворилася в обіцянку вірності від самого Падре Піо, його обіцянки стати для мене люблячим духовним отцем і навчити мене розпізнавати Дух Божий, навчити мене не приймати в людях той дух, що не від Бога. Ті люди, які вміли любити смиренну доброту мого батька, але не навчились розпізнавати той дух, який рухав багатьма з них, привели мого батька на край бідності й фізичної загибелі. Й тільки втручання духа любові через посередництво Падре Піо, поради, які дав нам Падре Піо, порятували нашу сім'ю від нещастя, тривоги, сум'яття, які завжди починаються в людському духові, коли людина не може з певністю розпізнати, звідки походить цей дух, який розповсюджує серед людей зло.

Обітниця, яку дух любові дав моїй матері і Падре Піо, є образом тієї обітниці любові, яку дух дав людині.

Ті поради, що дав людині дух, який противиться Господу, були, є і будуть аж до визначеного дня ворожі Богові й самій людині. Звідси й походить у світі зло.

Слово Боже обіцяло нам отримати перемогу над своїми ворогами, вказати шлях істинного світла всім людям, які побажають прийняти Слово, тільки б вони прислухалися до тієї поради, яка йде від духа Слова Божого.

В цьому столітті особливий безлад і сум'яття ідей, породжених духами зла, роз'єднали людей і штовхнули їх до боротьби, відірвавши їх від взаємної любові, від усякого бажання спробувати зрозуміти волю Слова Божого.

Любов Господня послала нам Падре Піо, щоб навчити людей доброї волі, щоб вони полюбили істинне знання про волю Господню, як вона виражена у Святому Письмі.

“Дух людський недостатньо полюбив Писання”, — так говорив отець Піо. Через брак любові до Слова Господнього людина не здатна прийняти й полюбити істину, відкриту в Слові Божому. Брак любові до Слова Божого призводить до зменшення благодаті, до нестачі знань, а в результаті — до панування духів пекла, які захоплюють душі людей й роздроблюють ворожістю людство.

Падре Піо отримав від Господа дар розрізняти духи, я особисто мав можливість переконалися в присутності у ньому цього дару Господнього. Духи зла, що наряджаються в овечі шкури, ні разу не зуміли збентежити дух Падре Піо, бо він умів розрізняти джерело й походження того духа, який рухає кожною людиною.

Полюбіть святе смирення, яке навчить вас приймати й радощі й скорботи людського життя як дар мудрості Господньої: такий був урок і настанова, які отець Піо старався дати світові.

Зовні Падре Піо видавався суворим, але з особливою ніжністю піклувався він про ті душі, які ще не пізнали тягара гріха. Він любив смиренних, які не могли розпізнати причин своїх бід, будучи в оковах духа зла й не відаючи про свідчення любові Божої.

Падре Піо навчив мене розуміти, що “смиренний говорить від Бога, навіть якщо нічого про Бога не знає”. Тільки в смиренні може виявлятися милосердя, дійсно бажане Богу.

Через смиренного, який не вмів говорити про Бога, Бог присоромлює зарозумілих й пихатих, які гадають, що вони говорять від імені Бога.

З іменем Бога на устах вириваються горді, котрі розмірковують про Бога, аби знову розіп'яти Сина Божого, тобто самого Господа, який став людиною через любов до людей. Через любов до людей Бог дав Себе розіп'яти тим людям, які від Його імені судили Ім'я Його.

Падре Піо, який приносив себе в жертву любові до імені Божого, хотів принести все своє життя в жертву в душі любові до всіх тих душ, які приносять своє серце в жертву Любові Господній.

Якщо людина жертвує своє серце Богові, вона уміє говорити про нього кожен раз, коли вимовляє його ім'я: такому серцю Господь відкриває глибоку таємницю, яка захована в самому Його Слові. У Слові Господньому відкривається Серце Боже.

Моє перебування в Сан-Джованні Ротондо у червні 1956 року завершилося несподіваною зустріччю: моя колега, фармацевт із Каподімонте (Вітербо), випадково побачила мене на майданчику перед монастирем. Після душевної бесіди вона поклікала мене поїхати разом з нею в бік Неаполя й Помпеї. Я не хотів приймати це запрошення, оскільки пора була вже вертатися додому, але під час нашої останньої розмови з отцем Піо перед самим від'їздом Падре показав мені зображення Мадонни, яке теж було на стіні монастиря. Він виявив бажання, щоб я помолився разом з ним; потім він сказав: “Ідь у Помпеї. Твоя мати – у Серці Ісусовому, тепер Мати Божа буде твоєю матір'ю”. Тоді я зрозумів, що моя зустріч з колегою із Каподімонте та її пропозиція поїхати в Неаполь і Помпеї були зовсім не випадковими. У той же день я виїхав разом із нею та її друзями в Неаполь.

Наступні події переконали мене в ІСТИННОСТІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ.

Любов отця Піо подбала, щоб у мені укріпилась ця впевненість. Укріпившись у цій вірі і переконавшись в любові Матері Божої, я знову знайшов утрачену мною радість і бажання поділитися нею з тими, хто її не має.

Напередодні Різдва 1956 року я знову приїхав у Сан-Джованні Ротондо. На одній зі станцій по дорозі я зустрів приємну літню даму, баронесу Біанку Ремі де Тюріке із Рима. Після недовгої бесіди ця дама відчула до мене симпатію, і ми разом продовжили шлях в Сан-Джованні Ротондо.

Там я радісно зустрів Різдро, підтриманий любов'ю отця Піо, і з задоволенням спілкуючись також з баронесою, яка перед від'їздом просила мене завітати до неї у Рим.

Спільність інтересів до проблем духа, любов до Бога й Падре Піо витворили узи тісної братерської любові між баронесою Ремі та мною. Постійні пошуки Бога, позначені незвичайною радістю й натхненням, надали стільки жвавості мові й усьому образowi цієї сімдесятилітньої жінки, що години, проведені в її товаристві, здалися мені хвилинами.

Двадцять шостого грудня 1956 року після Літургії багатьох народу, що зібралося з усієї Італії й навіть з-за кордону, згуртувалося навколо Падре Піо.

Я не міг навіть підійти до отця, але і на відстані мені вдалося вловити кілька слів із розмови Падре з кількома високопоставленими священнослужителями й мирянами.

Я зрозумів, що ці видатні люди просять Падре Піо пояснити їм одне надзвичайно складне місце зі Святого Письма.

Я не міг розібрати, як саме звучало запитання, задане Падре Піо. Зате чітко чув відповідь отця: “Ви, інтелектуали, надто все ускладнюєте! Я міг би відповісти на ваше запитання стосовно ангелів, але відповідь ця захована в моєму серці і я вам її дати не можу”.

Трохи пізніше, коли я грівся біля каміна готелю в Сан-Джованні Ротондо, де мешкав, до мене підійшов і відрекомендувався один сеньйор, що справляв неабияке враження: виявилося, що він високопоставлений чиновник із Риму.

Цей видатний юрист спитав мене, чи я був присутній при розмові Падре Піо з деякими теологами. Він також повідомив мені, яке саме питання вони задали Падре Піо, чекаючи від нього однозначної відповіді.

Юрист розмовляв зі мною ще кілька годин, постійно повертаючи розмову до такого цікавого й такого непростого запитання.

Я даремне старався відволікти його якимись іншими проблемами духовного плану. Наступного ранку після Служби Божої отець Піо роз’яснив мені цей текст Писання, хоч я його про це й не просив. Падре сказав мені: “Ту відповідь, яку я дав тобі стосовно ангелів, ти можеш повідомити тільки юристові із Риму і більше нікому”.

Приблизно через годину я знову зустрів того знаменитого юриста в барі нашого готелю і передав слова отця Піо, виконавши таким чином його сердечне бажання розібратися в цьому питанні.

Мій співрозмовник був такий схвилюваний, що у нього на очах проступили сльози. На другий ранок, вирушаючи до Риму, він запросив мене провідати його у його рідному місті.

У перший день нового 1957-го року я попрощався з моїм улюбленим отцем Піо, повернувшись у Сан-Матео делла Дечіма.

Приблизно через два місяці, на початку травня 1957 року, я знову чекав його в коридорі монастиря Сан-Джованні Ротондо. Я побачив отця в той момент, коли він був зайнятий розмовою з мером цього міста і з іншим братом, воротарем монастиря. Мер якраз пояснював отцю Піо, що “Каса Півдня” (спеціальна галузь італійського бюджету, призначена для економічної допомоги Півдню країни) відмовилася надати обіцяну допомогу громаді Сан-Джованні Ротондо. Мова йшла про гроші, призначені для будівництва доріг та для інших невідкладних потреб.

Отець Піо несподівано повернувся до мене й сказав: “Ти повинен поїхати до Риму й узяти на себе клопоти з “Касою Півдня”. Я дуже здивувався й розгублено заперечив: “Отче, я не знаю Рима, й у мене немає там друзів, які могли б допомогти нам за цих обставин”.

Отець відповів мені рішуче й коротко: “Щоб потрапити до Риму, тобі ж не доведеться перепливати океан. Ану ж бо рушай швидше, благословення Боже нехай буде з тобою”.

Мер і монах-воротар пояснили мені, як знайти в Римі “Касу Півдня” й що там я повинен робити та говорити. Того ж дня я поїхав до Риму, керуючись виключно вірою у покровительство Падре Піо. У поїзді я зустрів молодого юриста, ми довго розмовляли з ним про всяку всячину, й перш ніж зійти на вокзалі в Римі, він залишив мені свою адресу та запропонував звертатися до нього кожного разу, коли мені потрібна буде порада фахівця.

Виявилося, що цей молодий юрист добре обізнаний якраз стосовно того, як треба складати прохання в “Касу Півдня”. Він працював у секретаріаті міністерства туризму. Я зовсім не знав Риму, та мене дуже добре прийняла там баронеса Ремі. Я пішов у “Касу Півдня”, й зі мною пішли два впливових чиновники: один той, якого я зустрів у поїзді, а з другим я познайомився в день мого приїзду.

Минуло немало часу, я встиг повернутись в Болонью, і там отримав листа від президента “Каси Півдня” – цього листа я зберігаю донині. Президент запевнив мене, що всі плани

фінансування благоустрою вулиць й майданчика біля монастиря та інших невідкладних робіт будуть прийняті та підтримані його банком.

***

Із 1957 до 1968 року я їздив у Сан-Джованні Ротондо майже кожного місяця.

Одного разу після сповіді отець Піо сказав мені: “Їдь до Риму!”.

Я не розумів, чого мені треба їхати в Рим, але виконав бажання отця й почав навідуватися до Риму, причому з усе більшим бажанням й охотою. Постійним моїм житлом залишався мій будинок в Сан-Маттео делла Дечіма.

Багато друзів із Риму та з інших міст провідували мене в цьому селі.

У Дечіма я організував групу чудових співробітників й помічників, серед яких був і Прімо Каппончеллі, який згодом став керівником нашої групи. Усі ми намагалися знайти й зберегти духовний зв'язок з улюбленим нашим отцем Піо.

Багато мешканців Сан-Маттео делла Дечіма з радістю прийняли мою та Прімо пропозицію відвідати святого брата-капуцина із Сан-Джованні Ротондо. Завдяки молитві й благословенню отця багато родин пізнало благодать Божу, а через них і всі мешканці Сан-Маттео делла Дечіма. У зв'язку з цим пригадую, як моя сім'я отримала доказ любові й опіки отця Піо, а також доказ того, що він і через багато літ далі пам'ятає наші прохання молитися за нас і нас оберігати. Від Різдва до нового 1968 року я знову був у Сан-Джованні Ротондо.

У цей день моя сповідь в отця Піо тривала довше, ніж звичайно. Падре хотів дати мені багато настанов, зокрема наказав мені, щоб на Новий рік я їхав не до Риму, а в Болонью, і додав такі слова: “У 1968 році ми повинні багато працювати... не можна тратити часу”.

Поступово мені став зрозумілим зміст цих таємничих слів, які він вимовив, приймаючи мою сповідь.

У ніч з восьмого на дев'яте квітня 1968 року, у мій 42-ий день народження, почалося для мене ОДКРОВЕННЯ, і отець Піо почав спонукати мене записувати перші сторінки “Щоденника любові”. Наприкінці квітня я передав йому переписану від руки копію першої сторінки щоденника. Він визначив це як “ЗАПОВІТ І ОБІЦЯНКУ благодаті, які передані Святим Духом духові людини, котра вирішила прийняти їх з усією любов'ю, на яку здатне її серце”. Він наказав мені опублікувати цей рукопис якомога швидше й послати його Святійшому Отцю, усім керівникам Церкви й багатьом іншим людям. 25 травня 1968 року в Сент-Луїсі у Сполучених Штатах повинно було відбутися велике свято на честь Пресвятого Серця Ісусового. Отець Піо хотів відіслати “Щоденник любові” на це свято й попросив допомоги одного з найвірніших своїх духовних синів, знаменитого композитора й диригента Альфонсо д'Артегу. З невідомих мені причин ця людина не змогла виїхати до Америки, і тому “Щоденник любові” не встиг туди вчасно дійти. Отець Піо був засмучений цими обставинами, бо він бачив у словах цього “Щоденника” “ЗАПОВІТ І ОБІЦЯНКУ СЕРЦЯ ІСУСОВОГО для світу, повного ворожнечі”.

У червні 1968 року мої дорогі друзі Уго й Цецілія Аммасарі та Мікеле Фамільетті надрукували в Римі ПЕРШЕ ВИДАННЯ ЩОДЕННИКА ЛЮБОВІ (без передмови). Це було для мене дуже важливо, адже отець Піо наказав мені якомога швидше ознайомити з цією книгою Рим. Я дізнався, чому він так поспішав. Одного вечора був запрошений у дім інженера П. Гаспарі й читав там вибраній групі людей перше видання “Щоденника любові”. Одна дама, присутня там, яка була тісно пов'язана з релігійним життям столиці, здивувалася, почувши мій пристрасний поклик полюбити Непорочне Серце Ісусове, оскільки вона щойно дізналася, що якраз у ці дні деякі духовні особи запропонували відмінити молитви до Найсвятішого Серця й розірвати зв'язок Церкви з почитанням Серця Ісусового: вони говорили, що поминання, яке утвердилося в часи янсенізму, тепер уже не мають ніякого сенсу. Через деякий час інший мій друг і видатний духовний син Падре Піо, Прімо Каппончеллі із Дечіма ді Сан Джованні де Персічето, узяв на себе завдання здійснити друге видання “Щоденника”. Тим часом я просив Падре Піо, щоб він дозволив мені викреслити

кілька слів й видати цю книгу анонімно, але він відповів мені: “Ти не смієш викреслити жодного слова. І чому ти хочеш друкувати цю книгу анонімно? Там повинно бути не лише твоє ім’я, а й фото і передмова”. І справді, в серпні 1968 року ДРУГЕ ВИДАННЯ вийшло в повному обсязі, з маленькою передмовою, і розійшлося значно більшим накладом. Це видання було підготовлене “Каза Едітріче Інституту Падано ді Арті Графіке ді Ровіго”. З нагоди п’ятдесятиліття із дня появи святих стигматів Падре Піо Прімо Каппончеллі організував поїздку молоді в Сан-Джованні Ротондо, щоб вітати отця Піо й дякувати йому. Він узяв зі собою багато примірників “Щоденника любові”, щоб показати їх отцю й попросити його благословити ці книги. По своїй простоті людини Божої, повний віри й без усякої сторонньої думки він почав уже роздавати ці книги віруючим, які зібралися в Сан-Джованні. Раптово, без усякого пояснення причини йому заборонили роздавати ці книги. У присутності багатьох свідків Каппончеллі з наполегливістю відстоював волю й побажання отця Піо, однак все було марно.

***

Тим часом я, слухаючи поради Падре Піо, 20 вересня поїхав не в Сан-Джованні Ротондо, але разом з моїм добрим другом Мікеле Фамільєтті рушив із Рима до Кьянчьяно-Терме. Ми зупинилися в готелі Сан-Антоніо, де в цей час у числі інших священиків та монахів проживали також Джузеппе Бо й месере Леончелло Барсотті з Ліворно. Зустрів я тут і Легіцію Маріані із Болоньї, яка ще у 1943 році допомогла мені підготуватися до іспитів для переходу із інституту Альдіні до фізико-математичної гімназії. Я дуже радий був знову побачити її і подарував екземпляр “Щоденника любові”, чим вона була дуже схвильована.

Приблизно о 6 годині вечора того ж дня ми разом з Мікеле пішли до джерела Св. Єлени, й раптом переді мною постав Падре Піо і сказав мені: “Луїджі, мені час вознестися на небо, аби врятувати те, що залишилося ще врятувати. Тут, на землі, люди вже не слухають мене, мене не слухають навіть багато із тих, хто називав себе найвірнішим із вірних.

Не плач. Я буду спостерігати за тобою і з неба. Тим словам, які ти вимовив, будуть вірити, я маю на увазі ті записи, які наказав тобі назвати “ЗАПОВІТОМ І ОБІЦЯНКОЮ БЛАГОДАТІ...” Те, що цей “заповіт і обіцянка” міг ще врятувати в червні, зараз уже рятувати пізно, але твої записи послужать для блага окремих людей”.

Наступного дня, це було 23 вересня, я зостався в готелі, заглибившись у безмірну скорботу. Близько 17 години, прилігши відпочити в своїй кімнаті, я побачив пророчий сон: у видінні мені явився Падре Піо, оточений блискучим почетом прекрасних ангелів. Він сяяв, випромінюючи любов і світло.

Наблизившись до мене, він обняв мене з великою любов’ю і сказав: “Сину мій, сину мій! Ти не повинен оплакувати мою смерть, про яку я тобі вчора повідомив. Щоб утішити мене, ти повинен залишатися сильним, мужнім і бадьорим. Я приведу тобі на допомогу мої небесні легіони, вони будуть слухати тебе в усьому! Я, твій батько, завжди буду поряд, я скажу тобі, що ти повинен сказати чи зробити для твого блага й для блага усіх тих, хто побажає приймати мої і твої слова. Я ЗБЕРЕЖУ ПАМ’ЯТЬ ПРО ТЕБЕ В НЕБЕСАХ, ЗАЛИШАЮ ТОБІ ПАМ’ЯТЬ ПРО МЕНЕ!”. Вимовляючи ці слова, він міцно стиснув обома руками мою голову й наблизив своє лице до мого, при цьому дотику мені здалося, наче щось витікає із мого мозку, і він наповнюється іншою речовиною.

У ці хвилини Мікеле Фамільєтті почав голосно стукати у двері моєї кімнати, і я прокинувся із сильним головним болем, притискаючи обидві руки до голови, бо мені у напівсні здавалося, що голова моя може ось-ось відділитися від тіла. Я попросив Мікеле почекати, оскільки не міг ворухнутися. Як тільки зумів піднятися, я відчинив йому двері та на його тривожні розпитування відповів: “Падре Піо ще раз приходив до мене й залишив великий заповіт і обіцянку”.

Ніч з 22 на 23 вересня я провів майже без сну, я чув у серці моїм лагідний голос отця, який просив мене почитати йому вголос “Щоденника”, і я читав йому свої записи аж до

світанку. Вранці я все ще палко сподівався, що став жертвою галюцинацій, але вже о сьомій годині мені потелефонували з Риму й повідомили, що велике серце Падре Піо перестало битися! Кардинали, священники, ченці, які мешкали в той час у готелі, робили все можливе, щоб утішити мене, і вони із здивуванням визнали, що все, передбачене мною на два дні раніше, здійснилося.

Того ж дня мені ще раз потелефонували із Риму. Це був сеньйор Альфонсо д'Артега, якому отець Піо доручив відвезти 25 травня "Щоденник Любові" до Америки. Він був глибоко засмучений цією скорботною звісткою і попросив мене негайно повернутися до Риму, оскільки єпископ Піттсбурзький містер Ніколас Т. Телко бажав познайомитися зі мною й поговорити про Падре Піо й про "Щоденник Любові". Він провів з Падре Піо в Сан-Джованні Ротондо два дні напередодні його смерті. Разом з моїм другом Мікеле я повернувся в Рим і довго говорив з його преосвященством Телко в його римській резиденції.

Потім разом з баронесою Ремі ми поїхали із Рима в Сан-Джованні Ротондо. Там я востаннє побачив такого лютого мені отця у смертній оболонці його святого тіла. За кілька хвилин переді мною знову пройшло все моє життя, спрямоване й укрите крилами орла, який слідкує з небес, щоб дати допомогу слабким. Падре, який був мені таким вірним другом, був моєю допомогою, замовк навіки, орел мій повернувся в своє царство. Незадовго до того, як він повернувся знову на небо, цей небесний орел залишив одному із синів, якого він покинув на землі, заповіт любові: улюблений отець залишив мені цей "Щоденник Любові", як запоруку, як дар любові до його Луїджі і до всіх його дітей, які чекали, щоб знову обняти в небесах свого улюбленого отця. Я згадав пісню Мойсееву:

"Слухайте, небеса, я буду говорити;
І слухай, земле, слова уст моїх.
Полетіться, як дощ, учення моє,
Як роса, мова моя, як дрібний дощ на щербині,
Як злива на траву.
Ім'я Господа прославляю: воздайте славу Богу нашому.
Він твердиня; досконалі справи Його,
І всі шляхи Його праведні.
Бог вірний, і нема неправди в Ньому,
Він праведний і істинний."

Я плакав, дивлячись на смертні останки отця, і тут мені здалося, що я чую ті лагідні слова, з якими він звернувся до мене багато років тому: "Чому ти плачеш? Ти не знаєш, що я не люблю плачів!". Я висушив сльози й негайно повернувся у Рим.

17 жовтня 1968 року "Щоденник Любові" та інші праці, які я встиг написати, майже чудом потрапили у руки найшанованіших римських богословів, які викликали мене до себе й довго розпитували, дивуючись, що я пізнав стільки таємниць.

Так збулося те, що передбачив Падре: "Ці зошити повинні якомога швидше потрапити до рук Його Святості та вищих сановників Церкви; Папа й багато інших зуміють у них розібратися".

Я ж розумію у цих записах менше, ніж багато інших, оскільки написав їх через те, що слухав Падре Піо, через вірність і любов до Бога, до Папи Івана-Павла II і Святої Церкви.

З допомогою Падре Піо і милості Божої "Щоденник Любові" вже перекладено французькою, голландською, іспанською, англійською, португальською, російською, польською та іншими мовами й опубліковано у багатьох країнах.

Автор